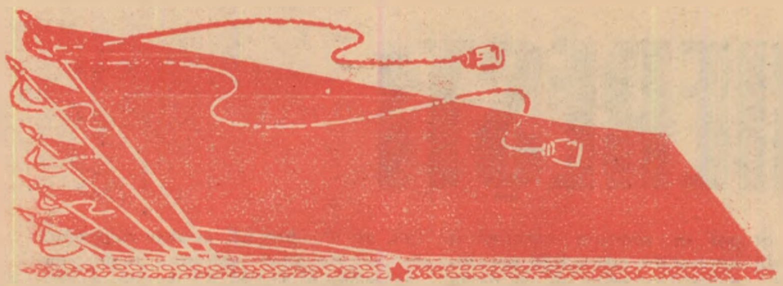
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 50 (782) * joi 15 decembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

Consfătuirea celor mai buni fii ai omenirii

Comuniștii sînt cei mai buni fii ai omenirii pentru că idealurile partidelor lor sînt cele mai mărețe: libertatea și pacea, democrația și bunăstarea. Existența partidelor comuniste și muncitorești în 87 de țări ale globului pămîntesc cu 36 milioane de membri de partid constituie o forță uriașă pe care se sprijină mersul înainte al istoriei. Porțile de aur ale viitorului, porțile unei primăveri fără sfîrșit ale omenirii sînt deschise de comuniști. Conștiința socialistă, forța morală, tăria de caracter de care dau dovadă acești luminați fii ai clasei muncitoare s-au dovedit atît de înalte încît nici trecerea în ilegalitate, nici prigoana sălbatică și nici închisorile nu pot să arunce măcar un petic de umbră peste lumina vastă a ideilor lor. Acum, mai mult ca totdeauna, toate drumurile lumii duc spre comunism.

Triumful marxism-leninismului se manifestă în toate domeniile de activitate. In opera de construire a comunismului, U.R.S.S. a ajuns să stăpînească tainele cosmosului și să puncteze itinerariul apropiatului zbor al omului spre astre. In țările democrat-populare, triumful ideilor marxism-leninismului se oglindește în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, operă în care clasa muncitoare și-a dovedit înalta capacitate creatoare. O confirmare a ideilor leniniste o dovedește și scuturarea jugului colonial. Aproximativ 40 de țări din Africa și-au cîștigat independența. Lupta popoarelor pentru libertate se desfășoară în America Latină, mai cu seamă în țările Mării Caraibelor, cum și în Asia (în Laos, în Vietnamul de Sud. Numeroasele și masivele greve înfățișează lupta oamenilor muncii pentru revendicările drepturilor democratice. Și pretutindeni, în fruntea acestor lupte ale popoarelor pentru pace, libertate și drepturi, sînt comuniștii, floarea omenirii.

E adevărat că, în fenomenul istoric de descompunere a sistemului său, imperialismul nu este inert, ci, dimpotrivă, mușcă, se zbate, încearcă să-și prelungească agonia. Tot ceea ce este urît și hidos în cele 365 de zile ale anului acestuia aparține capitalismului. La O.N.U. țările capitaliste s-au luptat desnădăjduite să încîlcească și să zădărnicească opera de dezarmare și de colaborare pașnică. Agenți cu genți diplomatice poposesc la Bonn și la Roma, la Paris și la Tokio, cu uneltiri veninoase. In Congo, agenturi americane trag sforile. Făcînd jocul imperialiștilor americani și belgieni, marionetele Mobutu, Kasavubu și Chombe cu ajutorul bandelor înarmate au arestat pe Lumumba, șeful guvernului legal și amenință independența țării. Recent o flotă militară americană patrula în Marea Caraibelor. Dar existența lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, cum și existența partidelor comuniste și muncitorești în 87 de țări, care mobilizează în jurul lor masele largi ale oamenilor muncii fac zădarnice uneltirile capitaliste și mențin pacea. E drept, cu efortul unor lupte încordate, dar o mențin.

Interesați în declanșarea unui nou război mondial imperialiștii au încercat să tulbure relațiile dintre state, prin sabotarea Conferinței de la Paris, prin zborurile de spionaj efectuate pe cerul sovietic și al altor țări, prin sabotare a lucrărilor de la O.N.U., prin intervenția în treburile interne ale Congo-ului, prin amenințările făcute la adresa Cubei, prin grăbirea cursei înarmărilor.

Consfătuirea de la Moscova, la care au participat partidele comuniste și muncitorești din 81 de țări, conștiente de răspunderea lor istorică față de soarta propriului popor, față de mișcarea muncitorească internațională și de destinele întregii omeniri se înscrie ca un mare eveniment.

Declarația subliniază în primul rînd triumful ideilor marxiste, descompunerea inevitabilă a capitalismului. Existența lagărului socialist pe de-o parte și a contradicțiilor

AL. ANDRIȚOIU

(Continuare în pag. 5-a)

Operația de cositorit i-a cucerit. La asemenea frumusețe și „rezultate directe" nu se puteau aștepta: vezi o cratiță cu o spărtură, o lipești cu cositor și spărtura a dispărut. Ajunși acasă, au trecut la cercetarea vaselor. Părinții și bunicii vor avea o mare bucurie: toate vasele care au dat fie chiar și cele mai vagi semne de învechire, au fost repede găurite și apoi tot atît de repede cositorite.

In fața unei asemenea „ingeniozități", părinții și bunicii au ridicat sprîncenele mai întîi a mirare și teamă, apoi le-au lăsat ușurați în jos, felicitîndu-și copiii și nepoții pentru deosebita lor pricepere în ale tehnicii...

De fapt, dacă e să vorbim, fără să glumim, atunci trebuie neapărat să spunem că, despre cei 135 membri ai cercului „micii tehnicieni" de la Casa pionierilor din Zalău, toată lumea vorbește cu dragoste și admirație. Impreună cu profesorul lor, pionierii de aci au făcut lucruri peste care nu se poate trece cu vederea. Astfel, cu Școala de meserii din Zalău, pionierii au legat o prietenie adevărată.

Hărnicie

Mergînd odată în vizită la Școala de meserii, pionierii au aflat că prietenilor lor le-ar trebui un transformator de curent electric. Cineva, un pionier mai mare, s-a adresat în șoaptă tovarășului profesor: „Ce-ar fi să încercăm?" Și au încercat. Cu răbdare și migală, zile de-a rîndul, pionierii au reușit să aducă în dar Școlii de meserii un transformator de curent electric. Din acel moment, pionierii au devenit pentru toată lumea copii harnici și pricepuți. Școala de meserii le-a dăruit un strung și un aparat de găurit atît de necesare unui atelier în care dorința cea mai mare a pionierilor este să facă lucruri din ce în ce mai folositoare, să aplice în practică cunoștințele teoretice.

Printre obiectele lucrate de pionierii de la Casa pionierilor din Zalău se numără un redresor pentru acționarea masei magnetice a unui polizor și un transformator pentru protecția muncii de 24 volți, adică un aparat capabil să reducă curentul de 220 volți la 24 volți.

O amintire

Alexandru Erdei din anul II al școlii de meserii, secția tîmplărie, a deprins primele noțiuni și dragostea pentru tehnică aici, la Casa pionierilor. Acum, utemist fiind, vine să le dea o mînă de ajutor copiilor din cercul micilor tehnicieni, amintindu-și cu plăcere de zilele cînd, purtînd cravata roșie, a lucrat și el aici

Gînduri de viitor

I-am întrebat pe micii tehnicieni ce gînduri au pentru munca lor de viitor. Petre Cornel, din clasa a VII-a, unul dintre cei mai buni membri ai cercului, mi-a răspuns fără să stea pe gînduri:

— Vom lucra — noi, pionierii din clasa a VII-a, un tablou de comandă care va avea un contor electric, siguranță, ampermetru, voltmetru, redresor. Vom mai face un tren electric cu centrală electrică.

— Pentru colegii noștri de la științele naturale — mi-a spus pionierul Attila Csapo, vom construi cinci acvarii cu filtre de sol, pompă de aer, încălzire automată.

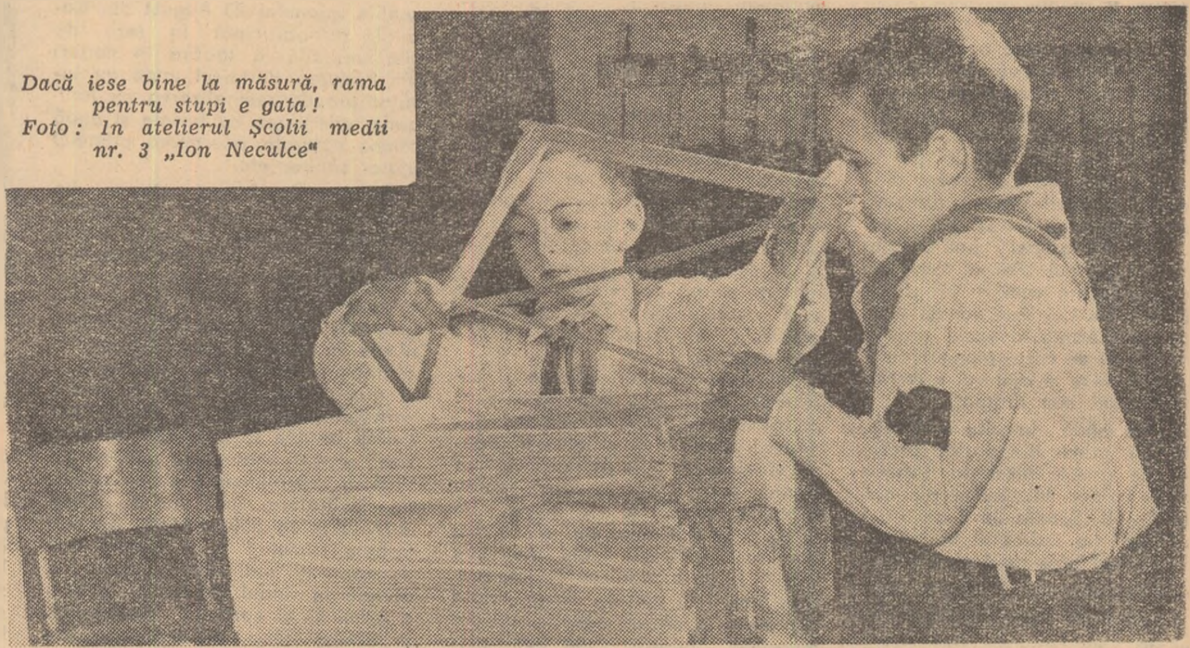
Mă pregăteam să plec, după ce-mi notasem tot ce aflasem de la micii tehnicieni, cînd tovarășul profesor Bartha mi-a mai făcut o ultimă completare:

— Știți, aici, în cadrul cercului, noi ne străduim să legăm întotdeauna teoria cu practica. Numai în felul acesta vom putea face din pionierii noștri muncitori pricepuți.

După cele ce am văzut la acest cerc, după dorința de a face lucruri cît mai frumoase și utile, cred că niciodată acești pionieri nu vor dezminți dorința profesorului lor.

E. SKIBINSKY

Dacă iese bine la măsură, rama pentru stupi e gata!
Foto: In atelierul Școlii medii nr. 3 „Ion Neculce"

RUBRICA NOASTRĂ

Lîngă comuna Vitănești, din regiunea București, Teleormanul își retrăsese apele iar malul nisipos, infiltrat cu apă, se muta din loc. Apăruseră și mlaștini. Oamenii însă au învățat să biruie natura; aceste mlaștini vor dispare, în acest loc își vor ridica trunchiurile, mîndre și înalte, plopii foșnitori. Iar pădurea care se va naște va apăra de viscol grădinile de zarzavat din împrejurimi. Printre primii care au sosit să dea de veste că așa va fi au fost și pionierii. Au pornit de la Școala de 7 ani din Găvănești și auzind freamătul ce se așternuse pe întinsul malului, ai fi zis că o cascadă și-a deschis cataractele. Era însă o cascadă neobișnuită: de veselie, de nerăbdare și voință. Fiecare voia să-și termine treaba cît mai repede, mai bine. Așezați cîte patru la fiecare groapă, ei săpau de zor. Cam la 30 cm adîncime, apa vicleană și-a arătat fața lunecoasă de sub pămînt. „Las' că te-nvățăm noi minte, aici or să fie copaci falnici", gîndeau pionierii. Și deși era acum mai greu să se sape cînd pămîntul era îmbibat cu apă, nu s-a putut ca ei să nu învingă. In timpul odihnei, s-au așezat la umbra unor sălcii, au mîncat, au rîs. Ce s-au gîndit cei mari cînd pionierii dintr-a V-a s-au dus să bea apă? „Ei sînt mai mici decît noi și poate au obosit. Ce-ar fi să-i ajutăm și, pînă cînd se întorc, să săpăm gropile în locul lor?" Zis și făcut. Cînd s-au întors, pionierii dintr-a V-a s-au supărat. Va să zică, cei dintr-a VII-a s-au apucat să sape mai departe fără ei. In grabă, necăjiți, au pus mîna pe casmale dînd la iveală încă 30-40 de gropi. Dar au ajuns la margine și acolo pămîntul era bătătorit. Aici, supărarea s-a terminat. Fiindcă era mai greu, au lucrat împreună și cei mari, și cei mici, fiecare dovedindu-se harnic și priceput. Pînă acum pionierii din Găvănești au săpat 600 de gropi, dar ei și-au propus să sape în continuare 1.000 de gropi. La primăvară, vor veni în aceleași locuri să planteze puieții. Mai tîrziu, cînd vor îmbrățișa vîrste mai mari, își vor aminti cu mîndrie și plăcere, împreună cu colectiviștii din comună, că printre cei care au muncit aici cu spor dînd naștere pădurii foșnitoare, au fost și ei, purtătorii cu cinste ai cravatei roșii.

M. LICIU

DISTINCŢIILE PIONIEREŞTI

Distincţiile pionierești! Aceste cuvinte apar din ce în ce mai des în scrisorile și corespondențele pe care le primim zilnic din partea cititorilor. Din cele mai îndepărtate colțuri ale țării ne vin vești despre activitatea rodnică a pionierilor pentru obținerea distincțiilor pionierești.

In curînd, la sfîrșitul acestui trimestru, mulţi dintre pionierii care

— *Ştiu, prima condiţie este să înveţi cît mai bine!*

au îndeplinit cu deosebită sîrguinţă toate condiţiile cerute de Instrucţiunile C.C. al U.T.M. cu privire la acordarea distincţiilor pionierești — vor avea bucuria să primească mult doritele steluțe. In legătură cu aceasta, mai mulți membri ai activelor pionierești, președinți de grupă, de detașament și de unitate — ne-au adresat o serie de întrebări în legătură cu felul în care trebuie să lucreze în vederea obţinerii distincţiilor.

In grupă

Numeroase dintre întrebările puse de voi, dragi cititori, se referă la modul cum ar trebui să lucreze grupa de pionieri pentru obţinerea distincţiilor pionierești. Iată cîteva recomandări cu privire la această întrebare.

Este cunoscut că principala condiție pentru obținerea distincţiilor pionierești este aceea de a învăța cît mai bine. De aici rezultă că datoria grupei este să-i ajute prin întreaga sa activitate pe toți pionierii pentru a obține rezultate bune la învăţătură.

Pentru aceasta este necesar ca toţi pionierii din grupă, dar mai ales președintele, să nu treacă nepăsători pe lîngă faptul că unul dintre pionieri întîrzie la cursuri, este neatent la ore sau vine la școală cu temele nescrise. Cu fiecare dintre acești pionieri trebuie discutat, fiecare trebuie ajutat să se corecteze. Pionierii grupei pot discuta despre programul zilei al fiecăruia dintre ei, despre cum își pregătesc lecţiile acasă. Cei care vor da semne de nesiguranţă la unele materii, vor fi ajutaţi de către pionierii fruntași, cerîndu-se și ajutorul tovarășilor învăţători sau diriginţi.

Iată, de pildă, datorită ajutorului tovărășesc primit din partea președintei de grupă Elisabeta Tănase, pioniera Florica Munteanu din clasa a VI-a B, Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad, s-a îndreptat la învăţătură obţinînd note de 8 şi 9. Acum, Florica s-a obişnuit să lucreze după un program al zilei, să învețe cu sîrguinţă.

Muncind împreună, ajutîndu-se între ei, pionierii grupei se vor prezenta ca un colectiv strîns unit care nu va tolera rămînerea în urmă la învăţătură.

O altă condiție pentru obţinerea distincţiilor pionierești este aceea ca pionierii între 10—12 ani să știe să povestească de ce serbează oamenii muncii din țara noastră zilele de 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie, iar pionierii între 12—14 ani să cunoască episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului (crearea partidului, luptele ceferiştilor și petroliştilor din 1933, eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, proclamarea R.P.R., precum și aspecte din trecutul de luptă al U.T.C.). Pentru a pregăti pionierii în vederea îndeplinirii acestor condiții, activitățile care se pot desfășura în grupă pot fi foarte variate și interesante. Acum, de pildă, în preajma zilei de 30 Decembrie, pionierii grupei se vor pregăti să participe la adunarea festivă și la programul artistic organizat în cinstea acestei mărețe sărbători. Pentru aceasta ei vor învăța cîntece, poezii, vor participa la pavoazarea sălii în care va avea loc festivitatea.

In legătură cu cunoașterea de către pionieri a luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului, a fost folositoare, de pildă, întîlnirea pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 1 din Satu Mare cu tovarășul Dan Ioan, secretar al comitetului orășenesc de partid, care le-a povestit despre lupta eroică a uteciștilor sub conducerea partidului comunist împotriva regimului burghezo-moșieresc. În vederea acestei întîlniri, fiecare grupă, fiecare detașament, s-a pregătit cu drag. S-a organizat, în grupe și detașamente, citirea unor cărți și articole despre U.T.C., s-au învățat cîntece și poezii dedicate comuniștilor și uteciștilor. Această adunare i-a ajutat pe mulți pionieri în pregătirile lor de a îndeplini unele condiții pentru obținerea distincţiilor pionierești.

Una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pionierii între 12—14 ani este cunoașterea mărețelor construcții ale socialismului în patria noastră. In urma unor vizite, excursii, întîlniri cu muncitori fruntași organizate de detașament sau de unitate, grupa poate alcătui un album interesant cuprinzînd impresii personale ale pionierilor, articole din ziare, fotografii. Albumul s-ar putea intitula „Construcţii ale socialismului în patria noastră" sau „Raionul nostru în anii de democrație populară". Este bine, de asemenea, ca unele adunări de grupă să fie dedicate unor cărți care tratează despre marile construcţii ale socialismului în patria noastră.

Sau, cîte activități plăcute și instructive nu se pot organiza în grupă pentru ca pionierii să îndeplinească condiția de a cunoaște poezii și cîntece pionierești despre partid, despre patrie. S-ar putea organiza, de pildă, în grupă, un concurs pentru titlul de „Cel mai bun recitator" sau „Cel mai bun solist" în care pionierii să interpreteze poezii și cîntece despre viața cea nouă a patriei noastre, despre mărețele realizări ale oamenilor muncii. Astfel, a fost reușită adunarea grupei a II-a din detașamentul clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 171 din București, în care pionierii au interpretat cîntece și poezii.

Pentru îndeplinirea condiţiilor cu privire la munca patriotică, plantarea de pomi, înfrumusețarea școlii, îngrijirea parcurilor, strîngerea fierului vechi și a maculaturii, grupa de pionieri poate lua în grija ei o anumită porțiune din curtea școlii, o alee dintr-un parc, poate merge să ajute constructorilor de pe un șantier, poate lucra într-o G.A.S., G.A.C. Astfel, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Sîmbăta, regiunea Oradea, au pus în practică inițiativa de a planta puieți de-a lungul șoselii, pînă în comuna următoare; pionierii de la Școala de 7 ani din Onești-șantier regiunea Bacău, au colectat și predat 7.000 kg fier vechi; pionierii din comuna Mărgineni, regiunea Ploiești, au depus peste 1.000 ore de muncă patriotică la construcția unei școli noi; pionierii din comuna Daia, regiunea București, au dat ajutor gospodăriei colective din comuna lor, curățind peste 5.000 kg sfeclă de zahăr.

Pentru îndeplinirea condiției cu privire la ocrotirea păsărelelor care distrug omizile și dăunătorii culturilor agricole, grupa poate organiza o după-amiază a „mîinilor îndemînatice" în care fiecare pionier să construiască o căsuță pentru aceste păsărele folositoare.

O altă condiție pentru obținerea distincţiilor pionierești constă în participarea pionierilor la unul dintre concursurile tradiționale ale organizației de pionieri. Grupa poate aduce o importantă contribuție în pregătirea pionierilor participanți la aceste concursuri. In cadrul concursului cultural artistic, grupa poate pregăti un dans popular, o mică scenetă, unele recitări, cîntece. In cadrul concursului micilor tehnicieni pionierii grupei pot lucra diferite unelte, materiale didactice, aparate, machete etc. Luînd în îngrijire o parcelă de pe lotul școlar, grupa poate da pionierilor posibilitatea de a aplica în practică cunoștințele primite la școală și de a executa experiențe interesante.

Folositoare sînt, în ceea ce privește îndeplinirea normelor sportive, antrenamentele de patinaj sau vara, de înot, pe care le poate organiza grupa, ca și unele mici concursuri de alergări, de aruncare la țintă a mingii de oină etc.

Una dintre condiţiile pentru obținerea distincţiilor pionierești este și participarea la excursii (de cîte o zi pentru pionierii între 10—12 ani și de cîte două zile pentru pionierii de 12—14 ani). Pentru pregătirea acestor excursii, în grupă se poate învăța orientarea cu busola, după semne naturale, semnalizarea cu fanioane, cunoștințe care vor fi aplicate în timpul excursiilor organizate de detașament sau unitate. Tot în timpul acestor excursii grupele vor alcătui ierbare, insectare, vor strînge plante medicinale.

O condiție pe care trebuie s-o îndeplinească pionierii care se pregătesc pentru obținerea celei de a doua distincții, este să știe să dea primul ajutor sanitar. Intr-o adunare de grupă, ei pot învăța să facă un pansament, să improvizeze o targă, să dea ajutor în caz de luxații, fracturi, emoragii. In zilele vacanței de vară, sute de pionieri din școlile raionului 23 August din Capitală au participat în serii de cîte trei zile la tabăra în corturi din Pădurea Pustnicul unde au învățat practic semnalizarea cu fanioane, orientarea cu busola și după semne naturale, acordarea primului ajutor sanitar etc.

Acestea sînt numai cîteva din nenumăratele acțiuni și activități pionierești pe care le poate desfășura grupa în vederea pregătirii pionierilor pentru obținerea distincţiilor pionierești. Ar fi însă o mare greșeală dacă la activitățile organizate în vederea pregătirii pentru obținerea distincţiilor ar lua parte numai pionierii care au primit carnetul pionierului. La aceste activități trebuie să participe toți pionierii grupei, chiar dacă unii, nereușind să îndeplinească prima condiție, învățătura, încă nu au primit carnetul pionierului. Acești pionieri trebuie stimulați în a deveni mai perseverenți, mai silitori, pentru a ajunge în rîndul fruntașilor, pentru a primi și ei carnetul pionierului. In același timp, pionierii care au primit carnetul trebuie să muncească în așa fel încît să-și îndeplinească cu cinste și celelalte condiții.

Grupa trebuie să participe cu tragere de inimă la acțiunile pe detașament, să-și îndeplinească bine și la timp sarcinile care-i revin din programul de activități al detașamentului. In activitatea sa, grupa trebuie să dea dovadă de inițiativă alegînd formele și metodele cele mai vii, mai interesante.

Cum se ține evidența muncii pionierilor din grupă în vederea obținerii distincțiilor pionierești? In această direcție, caietul grupei are un rol însemnat. Fără a se ține o evidență nominală, în caietul grupei se vor nota toate acțiunile și activitățile desfășurate de pionierii grupei în vederea îndeplinirii condiţiilor pentru distincţiile pionierești, avîndu-se grijă să se arate cum s-au desfășurat acestea, dacă au fost reușite. De asemenea, în caietul grupei vor fi evidențiați pionierii care au obținut succese în pregătirea pentru distincții și vor fi criticați aceia care nu depun toate străduințele.

In detaşament

O altă serie de întrebări primite la redacție se referă la modul în care ar trebui să lucreze detașamentul în vederea obținerii distincţiilor pionierești. Iată cîteva recomandări. Detașamentul trebuie să-și planifice astfel acțiunile încît programul său de activități să asigure sistematic pionierilor posibilitatea de a desfășura acțiuni și activități interesante, educative, posibilitatea de a se pregăti cît mai bine pentru îndeplinirea condiţiilor necesare obţinerii distincţiilor pionierești. O serată dedicată matematicii sau fizicii, o discuție intitulată „Cum luăm notițe la ore", o adunare pionierească intitulată „De ce trebuie să învățăm bine" sînt acțiuni care, organizate în așa fel încît să-i atragă în pregătirea și desfășurarea lor pe toți pionierii, vor influența în bine procesul de învăţămînt, îi vor ajuta pe pionieri în îndeplinirea principalei condiții pentru obținerea distincţiilor, aceea de a învăța bine. Foarte folositoare a fost pentru pionierii clasei a VI-a C de la Școala de 7 ani din comuna Mirșani, regiunea Craiova, „Călătoria pe hartă" pe care au întreprins-o în scopul de a-și verifica cunoștințele primite la orele de geografie. Fiecărui pionier participant i s-a indicat un nume de fluviu sau de munte, iar el a povestit tot ceea ce știa în legătură cu aceasta.

Intîlnirile cu muncitori fruntași, cu membri și activiști de partid, vizitele în întreprinderi sau la G.A.C. și G.A.S., organizarea unor festivități în cinstea sărbătorilor clasei

Acest puiet fraged, apropie ziua cînd și pe piepturile celor care-l sădesc vor străluci steluțele roșii.

muncitoare, sînt acțiuni care îi vor ajuta mult pe pionieri în pregătirile lor pentru a îndeplini condițiile cu privire la cunoașterea luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului, la cunoașterea mărețelor construcții ale socialismului în patria noastră. Deosebit de frumoasă a fost astfel întîlnirea pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 4 din Galați, cu tovarășul Ion Gae, prim secretar al Comitetului orășenesc P.M.R. care le-a vorbit despre orașul Galați, ieri și azi.

In scopul cunoașterii Statutului U.T.M., detașamentele claselor a VI-a și a VII-a au posibilitatea să organizeze acțiuni și activități deosebit de frumoase. Pionierii acestor detașamente îi pot vizita pe utemiști la locul de muncă, așa cum au făcut pionierii din unitatea Casei de copii școlari din Bîrlad. Citind Statutul U.T.M., discutînd despre eroicele tradiții de luptă ale U.T.C., participînd ca invitați la unele adunări generale ale organizațiilor de bază U.T.M., pionierii din clasa a VII-a îi vor cunoaște și mai bine pe frații lor mai mari, utemiștii, se vor pregăti pentru ziua cînd și ei vor primi carnetul roșu de membru al U.T.M. O datorie a detașamentului este să organizeze participarea pionierilor la activitățile patriotice și de înfrumusețare a școlii. Pionierii vor lua parte la munca patriotică, vor planta puieți, vor ajuta vara la strîngerea recoltei, vor îngriji mobilierul claselor, vor sădi plante ornamentale în grădina școlii. Vor da ajutor pe șantiere, în G.A.C. și G.A.S.

In atenția detașamentului este bine să stea și organizarea excursiilor, în timpul cărora pionierii să-și îndeplinească unele condiții cerute de distincţiile pionierești. In timpul acestor excursii de cunoaștere a ținutului natal (pe șantiere, la monumente istorice, în locuri pitorești etc.) pionierii vor aplica practic cele învățate în grupe cu privire la orientarea cu busola și după semne naturale, semnalizarea cu fanioane, vor învăța să aprindă un foc de tabără, să construiască un adăpost pentru noapte, să alcătuiască schița drumului parcurs.

Una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pionierii între 12-14 ani pentru obținerea distincției pionierești este să citească și să știe să povestească conținutul a cel puțin 5 cărți de literatură clasică și contemporană pentru copii. De aceea, este necesar ca în activitatea detașamentului să se urmărească și dezvoltarea gustului de a citi al pionierilor. In această privință pot folosi mult discuțiile pe teme literare, ca, de pildă, unele adunări despre „Eroul meu preferat", recenzii, serile de basm. Astfel, o reușită seară de basm au organizat pionierii clasei a IV-a de la Școala de 7 ani din comuna Drăgușeni, regiunea Galați. La această seară ei au invitat și pe școlarii din clasele I-a și a II-a.

Buna organizare a activității sportive în detașament le va fi de folos pionierilor în ceea ce privește trecerea normelor sportive necesare pentru obținerea distincţiilor pionierești. Detașamentul să alcătuiască echipe de jocuri sportive, reprezentative ale detașamentului, să stabilească desfășurarea antrenamentelor.

In chip firesc, în detașament trebuie să se cunoască felul în care lucrează fiecare grupă în vederea obținerii distincţiilor pionierești. Pentru aceasta este bine să se alcătuiască pe detașament un grafic de întrecere care să oglindească întrecerea dintre grupe în ceea ce privește activitățile organizate de ele în vederea distincţiilor pionierești. Acest grafic poate să se intituleze chiar „Oglinda întrecerii". El va avea o rubrică pentru fiecare grupă. Colectivul de conducere al detașamentului, ajutat de tovarășul instructor de detașament, va alege forma cea mai potrivită pentru înfățișarea la acest grafic a situației grupelor la întrecere.

Lucrul cel mai important este ca întotdeauna cînd întocmește programul de activități, colectivul de conducere al detașamentului să se gîndească bine, să se sfătuiască cu pionierii și să prevadă asemenea acțiuni care să oglindească tocmai ceea ce ei înșiși doresc, acțiuni care să fie îndeplinite cu drag de către ei. Să se prevadă acțiuni și manifestări concrete ce se vor organiza pentru pregătirea pionierilor în vederea îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute în Instrucțiunile C.C. al U.T.M. cu privire la acordarea distincțiilor pionierești. De asemenea, trebuie avut grijă ca fiecare acțiune să se organizeze din timp, cu participarea activă a cît mai mulți pionieri.

Cum se ține, în detașament, evidența îndeplinirii de către pionieri a condițiilor pentru obținerea distincţiilor pionierești? Această evidență va fi oglindită de jurnalul de detașament și iată cum. Toate activitățile și acțiunile desfășurate de către detașament vor fi consemnate cu regularitate în jurnal, arătîndu-se felul în care s-au petrecut ele, pionierii care, evidențiindu-se cu prilejul lor, dovedesc că fac progrese în pregătirea pentru îndeplinirea condițiilor de obținere a distincțiilor. La sfîrșitul jurnalului de detașament, se va rezerva cîte o pagină pentru fiecare pionier care a primit carnetul pionierului. Lunar

(Continuare în pag. 3-a)

Distincțiile pionierești

(Urmare din pag. 2-a)

colectivul de conducere al detașamentului notează acolo ce condiții a indeplinit pionierul în ultima perioadă, specificîndu-se felul în care s-a constatat acest lucru. De exemplu, dacă se consideră că pionierul a indeplinit condiția cu privire la cunoașterea unor episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului, se va arăta în care adunări pionierești, intîlniri cu muncitori fruntași, vizite la locurile istorice ale clasei muncitoare a luat el cuvîntul vorbind despre aceasta, ce cărți a citit el pe această temă etc. O dată cu însemnarea în jurnal a faptului că pionierii au îndeplinit noi condiții, președintele detașamentului il informează despre aceasta pe tovarășul instructor superior. Tovarășul instructor superior trebuie să vină în detașament, să stea de vorbă cu acești pionieri care au indeplinit noi condiții pentru obținerea distincțiilor, să cerceteze referirile făcute cu privire la ei în jurnalul detașamentului și apoi să noteze în carnetul fiecăruia cuvîntul „îndeplinit" în dreptul condiției îndeplinite de fiecare. Acest lucru trebuie făcut în prezența pionierului care a îndeplinit condiția respectivă.

Rubrica in care se vorbește despre condiția privind învățătura, se completează întotdeauna ultima și anume in urma rezultatelor de la sfîrșitul trimestrului.

Colectivul de conducere al unității

Colectivul de conducere al unității răspunde de buna desfășurare a muncii in vederea distincțiilor pionierești în intreaga unitate. El ajută detașamentele în definitivarea programelor de activități, organizează acțiuni mari, pe întreaga unitate, ca, de pildă, întîlniri cu oameni ai muncii, vizite, unele activități cultural-sportive, excursii, treceri în revistă. Organizînd activitățile pionierești din zilele de odihnă, colectivul de conducere al unității se va ingriji ca ele să aibă un program cit mai variat ; discuții pe teme de știință, vizionări de filme, șezători, recenzii de cărți, programe de brigadă, competiții sportive etc. Așa, de pildă, programul unei zile de duminică în unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Recea-Cristur, regiunea Cluj, a cuprins întreceri de fotbal, și șah, proiecție de diafilme, repetarea unei piese de teatru.

Una din condițiile cerute de distincțiile pionierești este și participarea la unul din concursurile tradiționale ale organizației de pionieri; colectivul de conducere al unității trebuie să se îngrijească de buna desfășurare a acestor concursuri în unitate.

Periodic, colectivul de conducere al unității va evidenția prin articole la gazeta de perete, însemnări în jurnalul unității, detașamentele fruntașe in pregătirea pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Toate acțiunile și activitățile organizate pe unitate vor fi pregătite din vreme pe baza programului de activități al unității, iar desfășurarea lor va fi consemnată în jurnalul unității.

Cum procedează colectivul de conducere al unității atunci cind un pionier a indeplinit toate condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești ?

La fiecare sfîrșit de trimestru, atunci cind un pionier a îndeplinit toate condițiile, colectivul de conducere al detașamentului anunță despre aceasta, prin președintele de detașament, colectivul de conducere al unității. Colectivul de conducere al unității il cheamă pe pionierul respectiv, discută cu el despre felul in care acesta a reușit să indeplinească toate condițiile, ii cere să povestească despre acțiunile și activitățile pionierești la care a participat. Colectivul de conducere al unității poate stabili una sau două probe practice pe care pionierul să le execute în fața detașamentului. După adunarea de unitate în care pionierului i se înmînează distincția, la rubrica „observații" din caietul de evidență a unității de pionieri se notează în dreptul numelui acestui pionier faptul că a primit distincția specificindu-se data și al citelea purtător al distincției pionierești din unitate este el. De pildă, dacă pînă atunci în unitate au primit distincții un număr de 145 de pionieri, se va nota: „a primit a 146-a distincție".

Distincțiile pionierești se vor înmina la fiecare sfîrșit de trimestru folosindu-se prilejul unor sărbători ale oamenilor muncii. De exemplu, la sfîrșitul acestui trimestru cei mai buni dintre pionieri vor primi distincțiile în cinstea zilei de 30 Decembrie.

Cum decurge adunarea de unitate pentru înmînarea distincțiilor pionierești

Inminarea distincțiilor pionierești are loc in cadrul unei adunări festive de unitate. Este indicat ca la această adunare să fie invitați părinți ai copiilor, muncitori fruntași, activiști de partid, tovarăși din sfatul unității de pionieri.

După deschiderea adunării cu ceremonialul pionieresc, tovarășul instructor superior ,anunță scopul adunării și caracterizează pe scurt munca din ultimele trei luni a pionierilor unității pentru obținerea distincțiilor pionierești. Este evidențiat detașamentul cu cele mai frumoase rezultate in munca pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Apoi, tovarășul instructor superior citește lista pionierilor care urmează să primească în această adunare distincțiile. Distincțiile le sint înminate copiilor de instructorul superior sau de anumiți tovarăși invitați la adunare (vechi membri de partid, eroi ai muncii socialiste, activiști de partid și de stat, fruntași în producție). In încheierea adunării de unitate are loc un festival artistic prezentat atit de pionierii care au primit distincțiile în această adunare cit și de cei care sint în cursul pregătirii în vederea îndeplinirii condițiilor. Programul va fi format din cîntece, poezii, evocări și povestiri dedicate partidului și patriei, invățate de pionieri în perioada pregătirii pentru distincții.

★

In curind va începe vacanța de iarnă. Acesta e un bun prilej pentru îndeplinirea unor condiții în vederea obținerii distincțiilor. In vacanță puteți organiza o seamă de întîlniri, vizite, programe artistice, concursuri sportive și excursii. Colectivele de conducere ale unităților și detașamentelor trebuie deci să-și pregătească din vreme programele de activități pentru vacanța de iarnă.

Dragi cititori, așa cum am arătat la început, mulți dintre voi vor primi la sfîrșitul acestui trimestru distincțiile pionierești atit de mult dorite. Noi vă urăm succes și vă rugăm să ne scrieți:

Ce detașament din unitatea voastră e fruntaș in pregătirea pentru distincțiile pionierești ?

Cum a decurs in unitatea voastră adunarea pentru inminarea distincțiilor pionierești?

Ei au numai note foarte bune

MIHAELA FLOARE
cl. a VII-a A, Casa de copii, Beiuș.

ELENA MISCHIE
detașamentul nr. 1
cl. a VII a
com. Brateiu
Mediaș.

RADU GH. ANCUȚA
Sc. de 7 ani, cl. a III a
com. Ionășeni,
reg. Suceava.

PAL LUCACI
cl. a VII-a, Școala medie nr. 4, Oradea.

Să fii utemist...

Să fii utemist.. Dorința aceasta arzătoare, fiecare pionier o poartă într-un colțișor al inimii, chiar din ziua cînd i s-a înmînat cravata roșie. De aceea, pionierii caută să-i cunoască pe utemiști, să fie asemenea lor. Nu de mult, colectivul de conducere al unității de la Casa de copii școlari nr. 2 din Bîrlad a anunțat o vizită la fabrica de rulmenți. Pionierii așteptau aceasta de mult, erau nerăbdători. Și iată-i în ziua stabilită, în fața impunătoarei clădiri.

— Vă așteptam ! îi întîmpină prietenește, chiar în poartă, un tînăr muncitor, cu 4—5 ani mai mare decît ei.

Conduși de el și de un tovarăș inginer, au pornit prin fabrică. Au vizitat o secție, alta, apoi s-au oprit în fața aparatelor de control.

— Aceasta-i inovația prietenului nostru, spuse tovarășul inginer, și arătă spre tînărul care-i conducea. Dar nici nu vă cunoașteți ! Utemistul Ion Gachi, făcu el, prezentările, cel mai tînăr inovator al fabricii noastre. A urmat școala profesională, a învățat foarte bine și acum e un frezor vestit, face cinste fabricii. Are 18 ani... Tovarășul inginer le-a făcut cunoștință apoi și cu Veronica State, care prin inovația sa aduce o economie de 38.873 lei anual, și cu tînărul maistru Ion Gireadă, și cu inginerul Ion Moldoveanu care, prin inovația lor, aduc o economie anuală de 182.401 lei.

Vizita pe care au făcut-o la fabrica de rulmenți le-a plăcut. Au cunoscut fabrica, dar și pe mulți utemiști care contribuie la bunele ei rezultate. Pentru a fi asemeni celor pe care i-au cunoscut și care sînt cu miile în patria noastră, trebuie să se pregătească și mai bine. Și Petre Stoica, Ion Filipiuc, Valentin Iordache, Adela Ipati, au început să învețe mai bine, să se comporte mai civilizat, să ajute la rîndul lor pe cei mici. Îndrumați de utemista Veronica Bălan, au format un cerc de studiere a Statutului U.T.M., citesc și discută împreună cărți, ziare. Mai deunăzi au organizat o adunare despre Vasile Roaită și pentru aceasta ei s-au pregătit cu nespusă dragoste.

După vizita pe care au făcut-o la fabrica de rulmenți, au mers și la fabrica de confecții, la cea de cărămidă. Peste tot ei au cunoscut utemiștii la locul de muncă, utemiști care fac cinste organizației. Apoi au organizat astfel de întîlniri și la ei, la Casa de copii. Într-o dimineață s-au întîlnit cu utemista Ioana Cita Baciu, artistă la Teatrul de Stat din Bîrlad, într-alta cu utemista Aneta Jitaru, studentă în anul V la Facultatea de chimie industrială din București, tînără crescută și ea în familia lor de la Casa de copii.

În unitate au avut loc multe adunări interesante, viitorii utemiști se pregătesc mereu. Ziua cînd se va împlini dorința cea mai arzătoare, aceea de a deveni utemiști, se apropie. Și ei se străduiesc să fie demni de ea.

JANETA SCHIOPU
instructoare superioară
la Casa de copii școlari nr. 2, Bîrlad

In încheierea adunării de grupă, in care s-a discutat despre distincțiile pionierești, un scurt antrenament de alergări. Tema : Cum luăm startul.

Prieteni vechi...

Erau, toți patru, cum s-ar zice, prieteni vechi. Se jucau împreună, se sfătuiau de lecții împreună, veneau la școală împreună, și erau în aceeași clasă, clasa a IV-a B de la Școala de 7 ani din Podari, regiunea Craiova. Doar ceva părea de mirare. Printre ei unul singur, Vasile Brăcău, nu era pionier. Credeți că nu-și dorea și el să fie? Doar împărtășise bucuria celor trei prieteni ai săi, Marcel Tudor și frații Ștefan și Marin Ureche, cînd ei primiseră cravata roșie. De multe ori le-a și spus : „Vreau să fiu și eu pionier !". Numai că Vasile nu prea urma întotdeauna pilda prietenilor săi, îi venea mereu în cap să facă tot felul de năzbîtii. În recreație, uneori, „dacă se apuca vreunul de mine", cum motiva el, ce era să facă, dacă nu să-i tragă una ca să nu-l mai plictisească? După ce se terminau lecțiile, își arunca pe jos ghiozdanul ca pe un obiect nefolositor ; îi făcea plăcere să audă cum bufnește de podea. La întoarcere, spre casă, se despărțea deodată de grupul de copii și „hop"! îl vedeai agățat de vreun camion. „Astîmpără-te, Vasile", îi atrăgeau atenția de zeci de ori pionierii. Vasile însă parcă nici nu-i auzea, atît era de „ocupat". In schimb, după-masa,, în unele după-amieze, după pregătirea lecțiilor, copiii se adunau în vale să se joace. Vasile, mai e vorbă, era nelipsit! Odată, prietenii lui se jucau cu mingea. „Mă primiți?" s-a rugat el. „Nici astăzi nu te-ai purtat cum se cuvine în clasă, i-au răspuns ei. Și mai zici că vrei să fii și tu pionier. Toată lumea se miră de noi că sîntem prieteni, iar tu de schimbat tot nu te schimbi". Vasile s-a posomorît ; își dădea seama că iar o scrîntise.

— Și eu vreau să fiu pionier! spuse el.

— Atunci dovedește că vrei.

Au stat din nou la sfat, s-au împăcat și Vasile s-a jucat cu ei. „Să vedem dacă ești de cuvînt", i-au spus ei la despărțire.

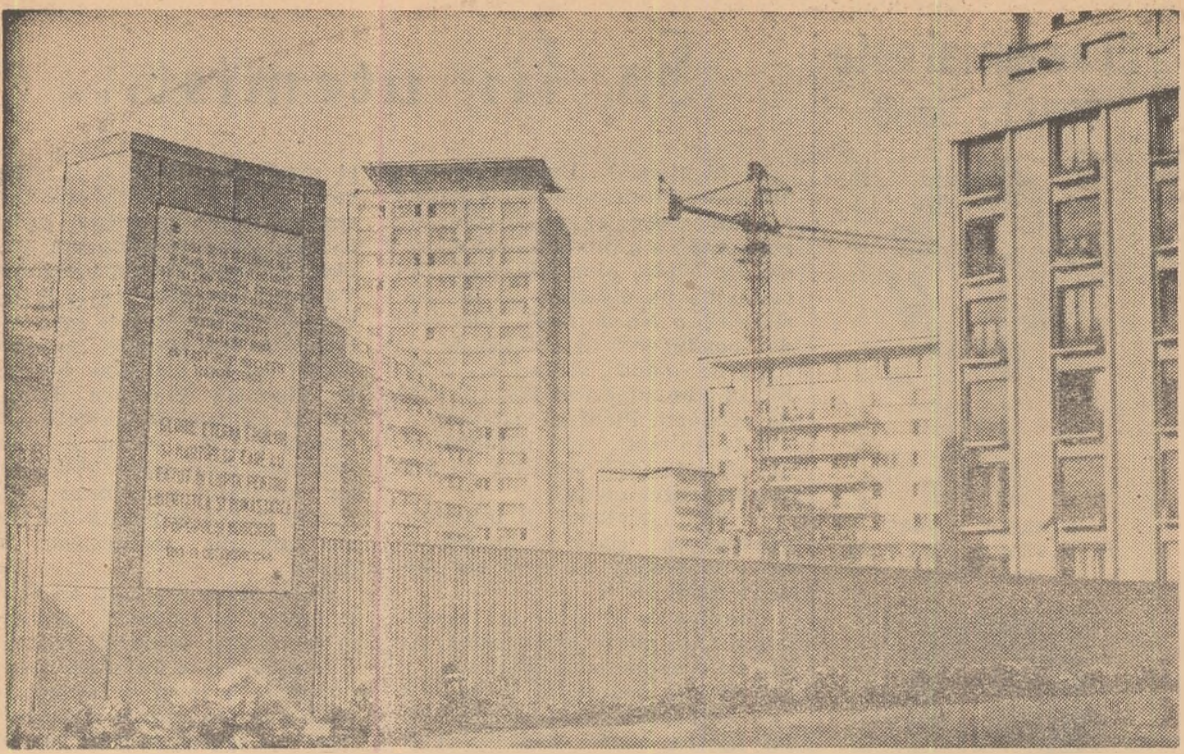
Se apropia ziua de 7 Noiembrie. Pionierii voiau să întîmpine cît mai frumos această sărbătoare. Și, spre bucuria lor, pe cine au văzut sărindu-le în ajutor preocupat și foarte serios? Pe Vasile. El i-a însoțit la colectarea fierului vechi, a participat la multe din acțiunile lor pionierești și... desigur, a avut grijă să devină disciplinat. De aceea, în ziua de 7 Noiembrie, pionierii l-au primit cu încredere în rîndurile organizației lor.

Deunăzi, în curtea școlii, un copil mai mare nu știu ce avea de împărțit cu unul mai mic, dintr-a întîia. Vasile a sărit să-i despartă și i-a arătat celui mai mare că nu-i bine ceea ce face.

Pionierii din unitate sînt mulțumiți de faptele lui Vasile. Cît privește despre cei trei prieteni ai lui Vasile, ce să mai vorbim!

Sînt toți patru de nedespărțit.

M. DIACONU

Această placă comemorativă amintește un episod din eroica luptă a clasei muncitoare, pentru o viață mai bună. În locurile acestea, unde acum se înalță blocuri sau rîd florile în parcuri, la 13 Decembrie 1918, din ordinul regelui și al guvernului burghezo-moșieresc, au fost uciși, răniți și arestați numeroși muncitori care manifestau împotriva regimului odios de exploatare și mizerie.

Privind construcțiile ce se înalță, luminoase, ne vom aminti întotdeauna de cei care și-au jertfit viața în lupta pentru libertatea și fericirea poporului.

„Inginera noastră"

Nimeni nu și-a închipuit că fetișcana aceea mititică, cu valijoara în mînă, care sosea într-o zi friguroasă de februarie, este chiar inginerul agronom pe care-l așteptau cu nerăbdare. De aceea poate, mulți dintre săteni nu se duceau să-i ceară sfatul. „Cu ce ne poate ea ajuta ?" gîndeau ei, neîncrezători. „E prea tînără, fără experiență..."

„Nu-i nimic, și-a zis inginerul Ana Stoica, o să merg eu la ei". Și i-a convins să se strîngă cu toții într-o după-amiază să... stea de vorbă. „Om veni..." au zis cîțiva, cam fără tragere de inimă.

Se făcuse întuneric bine dar nimeni nu-și dădea seama de lucrul acesta. Cele ce spunea tovarășa ingineră erau interesante. Ba despre îngrășăminte, ba despre ce-a văzut ea la alte gospodării, ba că în comuna lor ar trebui să se înființeze și o întovărășire zootehnică pe lîngă cea agricolă, ba că arăturile nu sînt cum trebuie... Ce mai, era de necrezut cît de bine pricepuse ea, numai în cîteva zile, toate cîte se întîmplau în comuna lor. Atunci, sătenii au prins să-i spună și ei cînd de una, cînd de alta, de parcă o cunoșteau de lungă vreme.

Au urmat zile de muncă intensă. Sfaturile agronomului erau acum urmate cu încredere. A luat ființă și întovărășirea zootehnică, care nu după mult timp s-a unit cu cea agricolă. Treburile au început să meargă tot mai bine. In grija ei, au fost date încă alte comune. Cu șareta, călare pe cal sau pe jos, mereu în mijlocul sutelor de țărani, care curînd au îndrăgit-o, „fetișcana", cum i se zicea în primul an, a reușit să facă numeroase loturi experimentale, să-i convingă pe oameni să aplice metode înaintate, să extindă diverse culturi, să-și împărtășească tuturor cunoștințele...

Dacă G.A.C. și întovărășirea din comuna Filipeștii de Pădure au reușit să aibă tot mai multe hectare cu sfeclă de zahăr, viță de vie, legume, să obțină recolte bogate, să fie fruntașe pe regiune, inginera Ana Stoica se bucură ca de propriul ei succes. La realizările obținute de colectiviști și întovărășiți, a contribuit și munca sa. Și atunci, pe bună dreptate, cînd se vorbește cu căldură despre „inginera noastră" se știe de la sine că este vorba despre inginerul agronom Ana Stoica.

E. TOFAN

Belșug

O alee îngustă, asfaltată, lîngă care se ridică, de o parte și de cealaltă, șirul plantelor înalte de peste doi metri, agățate de firele sîrmelor de deasupra, ca vița de vie. De sub broboada frunzelor rîd roșii dolofane, crescute doldora pe tulpinele mustind de clorofilă.

Cum așa, veți spune, sîntem doar la sfîrșit de decembrie ?

E drept, afară e iarnă, dar aici, sub acoperișul de sticlă al serelor, e... vară ! De altfel, căldura iradiată din țevile caloriferului strecurate pe undeva, pe sus, îți dă impresia că te afli în bătaia razelor de soare. Si ce bine se simt roșiile în această căldură. Cresc cît pumnul, din belșug !

— Deși sîntem în sezon de iarnă, recoltăm cîte 5—600 kg de roșii la fiecare două zile, ne spune utemista Georgeta Spiță, de la combinatul agro-alimentar „30 Decembrie", unde ne aflăm.

Deschid carnețelul, și alătarez cifra altora, la fel de grăitoare : lapte proaspăt — 3.000 kg zilnic, smîntînă 300 kg zilnic, brînză de vaci, telemea — 1.000 de kg zilnic. Apoi mezeluri (salam, cîrnați , crenvurști, mușchi țigănesc, pastramă afumată) peste 3.500 kg zilnic !

Mi-am subliniat lîngă aceste cifre, care vorbesc de belșugul de produse alimentare ce iau zilnic, de aci, drumul magazinelor, și două nume : Nicolae Baciu și Irina Baciu. Cei doi — soție și soț, conduc brigăzile utemiste fruntașe pe combinat și se află în întrecere, în cinstea apropiatei zile de 30 Decembrie. Care brigadă va ieși prima, a Irinei sau a lui Nicolae Baciu? Deocamdată, nu se știe. Cert este un lucru, și anume, că atît ei cît și ceilalți muncitori de la combinatul agro-alimentar „30 Decembrie" din regiunea București, se străduiesc să dea cît mai multe produse alimentare. Să ne fie casele îndestulate cu lapte, brînză, unt, mezeluri și chiar cu... roșii proaspete, ca vara !

AL. PROFIRIU

S-a întîmplat în Oceanul Indian...

Casa luminoasă de pe strada Olga Bancic nr. 44 din Constanța e plină de copii. S-au adunat, ca de obicei, prietenii nedespărțiți sau colegii de clasă ai Iolandei. S-au așezat cuminți în jurul unei mese rotunde, pe care se află un glob pămîntesc și ascultă. Victor Șocner, tatăl Iolandei, marinar pe vasul „Ardeal", povestește :

— ...Plecasem dintr-un golf larg și limpede, cu adîncurile strălucind de corali. Vasul nostru își continua drumul spre Mangalore. Cîteva ceasuri am călătorit în liniște. Era cald. Nori tulburi se învălmășeau deasupra noastră. Știam că sînt semne de furtună. În curînd aparatele de măsură indicau timp nefavorabil : marea începu să se frămînte... Vîntul — tăria 8/9!

După puțin timp izbucni furtuna. O furtună năprasnică, așa cum numai în Oceanul Indian poți vedea. Ofițerul de cart și timonierul priveau atenți oceanul dezlănțuit. La scurte intervale, cercetau aparatele de bord, modificînd poziția vasului.

Deodată, ofițerul de cart zări la tribord o corabie purtată de valuri. La catarg avea o pînză albă. Prin binoclu se distingea puntea pe care se aflau oameni ce făceau semne disperate, fluturînd pînze albe. Era clar că oamenii de pe corabia al cărui pavilion nu se putea identifica încă, cereau ajutor. Erau în pericol !

— Motoarele înapoi ! Naufragiați, la tribord ! se dădu comanda pe bordul „Ardealului".

Vasul nostru a început să înainteze cu grijă spre corabia naufragiaților. Valuri cît casa se rostogoleau peste punte. Un banc de nisip încercă să ne pună stavilă. L-am ocolit cu atenție și ne-am apropiat de corabia care nu putea înainta din cauza avariei cîrmei ; pînzele toate îi erau rupte. Cei nouă oameni de pe bord, istoviți și rupți de foame, erau în pericol.

Echipajul nostru a început operațiunile de salvare. Au fost aruncate pe puntea corăbiei frînghii, colaci de salvare și a fost imediat lansată „scara de pisică". Trei marinari s-au aruncat în apă : comuniștii Ion Rusnacenko, Alecu Zamfir și Nicolae Strat. Înfruntînd primejdia valurilor, ei au reușit să urce pe corabie și să aducă pe puntea vasului nostru pe cei nouă pescari iranieni, printre care se aflau doi copii, două femei și doi bătrîni.

Oamenii salvați ridicau mîinile către noi, de parcă s-ar fi rugat. Am înțeles că vor să le salvăm sărăcăcioasele ustensile de pescuit și, dacă e posibil, și corabia care forma singurul lor mijloc de trai. Echipajul nostru a adus pe punte toate sculele de pescuit și lucrurile personale ale celor salvați. Am făcut tot ce a fost posibil pentru a salva și corabia ; dar, din păcate, ea s-a scufundat.

Marinarii noștri s-au ocupat cu grijă de pescarii iranieni salvați și aceștia s-au simțit între noi ca între adevărați prieteni și frați. Sanitarul le-a controlat starea sănătății și le-a dat medicamente. Echipajul le-a oferit schimburi, lenjerie și îmbrăcăminte. Li s-au pus la dispoziție patru cabine. Și nu numai că li s-a dat hrană din belșug, dar le-am oferit bucătăria vasului să-și pregătească hrană după obiceiurile lor.

Cîteva zile mai tîrziu, cînd „Ardeal" și-a făcut intrarea în portul indian Mangalore, aici se aflase despre fapta eroică a marinarilor de pe vasul nostru. Era pentru prima oară cînd un vas romînesc acosta în portul indian Mangalore. Primirea a fost entuziastă. Căpitanul portului nu mai contenea cu mulțumirile. A doua zi el a făcut o vizită pe vasul nostru, aducîndu-ne, în semn de mulțumire și recunoștință, un minunat buchet de flori, lucrate de maiștri indieni — buchet care a stat multă vreme pe masa din cabina comandantului, amintind de fapta frumoasă a marinarilor de pe vasul „Ardeal".

STELA NEAGU

În lumea jucăriilor

Iată o imagine a cîtorva jucării construite la această fabrică. Șefii de echipă, tinerii comuniști Gheorghe Pelmuș și Gheorghe Chirică, la masa de control, studiază atenți ultimele lor produse date în ziua aceea.

— Mămico, te rog, cumpără-mi acest acrobat pe sîrmă !

— Eu aș dori un crocodil !

— Mie mi-ar plăcea tractorul cu remorcă !

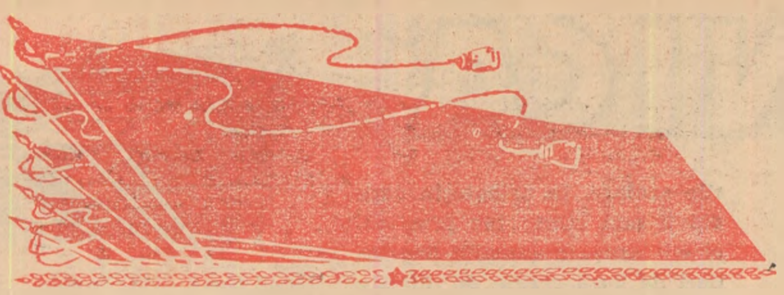
— Te rog, tăticule, spune-i lui Moș Gerilă să-mi aducă anul acesta... un tren electric !

In magazine, lume multă, chiar de cum intri. Standurile de jucării, unele amenajate special pentru „Luna cadourilor", aproape că nu se mai văd de după grupurile de cumpărători. Jucării sînt foarte multe și, spre deosebire de alți ani, foarte frumoase și trainice. N-am văzut cît am stat în magazin vreun copil care să plece nemulțumit, toți plecau cu strălucirea bucuriei împlinite în privire.

De data aceasta colectivul fabricii de jucării „Bucuria copiilor" din București s-a străduit să satisfacă chiar și exigențele cele mai mari. Cele două modele de tren... electric, pe șine, sînt minunate. Linie aerodinamică, culori atractive și o gară electrificată. Un semnal de plecare și... călătoria poate începe. Mai pitoresc e însă de mers cu trenul, mai ales cînd acesta nu scoate fum. Dar puteți merge și cu avionul. Neajunsul de a „te învîrti" numai în cerc a fost și el remediat. La sfîrșitul acestei luni, în magazine se va găsi un nou produs : „avionul de mare capacitate", mecanizat, care merge datorită, bineînțeles, elicei. Alte două jucării care au apărut zilele acestea sînt *acrobatul pe sîrmă* și *cățelul dresat*. Cățelul e cel mai interesant. Dacă „înveți" cînd trebuie să-i spui să cotească, el, ascultător, se învîrte la dreapta sau la stînga, după cum e... mecanismul. Alte produse ce se fabrică ? Cocoși mecanici și cocoși în luptă, autolimuzine și broaște țestoase, fluturi și autocisterne și multe altele !

ȘT. SÎRBU

Foto : GR. PREPELIȚA

Consfătuirea celor mai buni fii ai omenirii

(Urmare din pag. I-a)

dintre țările capitaliste pe de alta a dus la restrîngerea sferei economice a țărilor capitalismului. De aici creșterea sălbăticiei cu care sînt oprimate masele populare din țările capitaliste creșterea exploatării și a fascizării. Cea mai înrăită fată a acestui proces infam o arată S.U.A., jandarmul odios al capitalismului.

Declarația înfățișează apoi tabloul măreț al lagărului socialist. Succesele Uniunii Sovietice în opera grandioasă de construire a societății comuniste este un exemplu și un reazim pentru țările prietene care construiesc socialismul. Exemplul unei prietenii puternice, lagărul nostru pleacă de la principiul socialist al colaborării economice și constituie o forță care influențează pozitiv întreaga mișcare progresistă a lumii. Aici omul are o acțiune sănătoasă față de muncă, drept la cultură și la treburile obștești. Lagărul socialist vine în ajutorul luptei pentru libertate și în ajutorul real și dezinteresat al tuturor țărilor slab dezvoltate.

Cea de a treia mare problemă dezbătută în declarație se referă la pieirea inevitabilă a sistemului colonialist. Se știe că U.R.S.S. prin persoana premierului ei, tovarășul N. S. Hrușciov a făcut o propunere istorică pentru desființarea totală și definitivă a colonialismului. In Africa, în America Latină, în Asia și Australia, țările coloniale și semicoloniale duc o luptă îndîrjită pentru a ieși de sub dominația monopolului.

In sfîrșit, o problemă de deosebită însemnătate cuprinsă de Declarație, este aceea a unității de granit a partidelor comuniste și muncitorești, a luptei consecvente împotriva revizionismului și renegaților însăși Declarația este o dovadă grăitoare a unității punctelor de vedere a tuturor partidelor participante, a armoniei desăvîrșite care domnește în relațiile dintre partidele noastre.

Ca fir conducător al tuturor acestor probleme este ideea leninistă a luptei pentru pace.

Pacea poate fi menținută și consolidată prin vigilența popoarelor, prin lupta lor susținută împotriva ațîțătorilor la război.

Și astfel, la Moscova, acolo unde orologiul Kremlinului se face auzit în toată lumea, acolo unde Lenin a iscălit primul decret de pace din frămîntata istorie a lumii, cei mai buni fii ai omenirii și-au trimis reprezentanții.

Avem nu numai nădejdea ci certitudinea că pacea este prezentul și va fi viitorul nostru. Că noi, generația cea mai tînără putem visa cele mai îndrăznețe vise cu încrederea de a le ști realizabile — așa cum a spus iubitul conducător al partidului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Noi, schimbul de nădejde al eroicei noastre clase muncitoare ne vom arăta demni de încrederea ce ni se dă.

Cele 87 de partide cu cei peste 36 de milioane de comuniști deschid porțile de aur către o primăvară eternă, primăvară care se numește comunism.

Răsunătorul apel către popoarele din lumea întreagă lansat la consfătuirea de la Moscova de cele 81 de partide comuniste și muncitorești, cheamă la luptă generală pentru apărarea păcii, împotriva primejdiei unui nou război mondial. „Forțele păcii sînt superioare forțelor războiului!"

„Pacea va învinge războiul!"

DIN ȚĂRILE SOCIALISMULUI

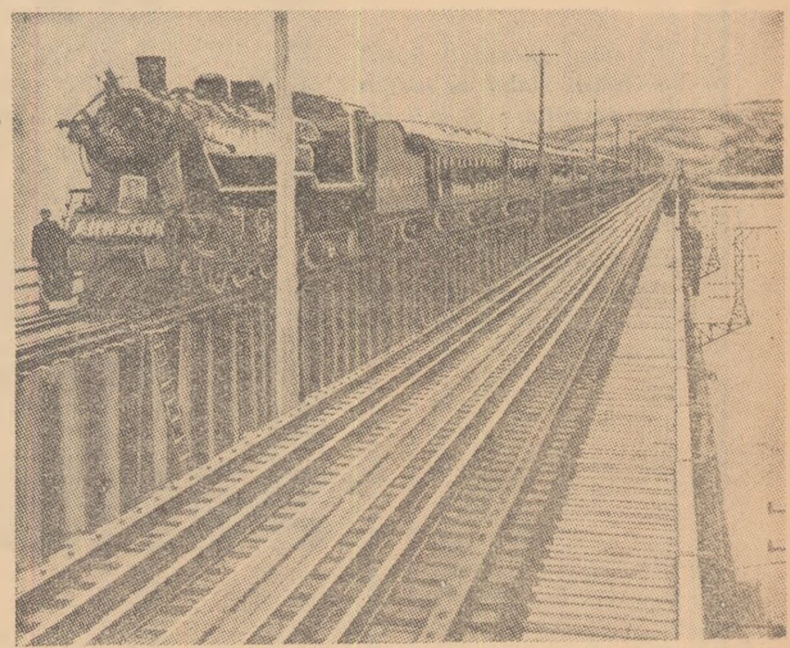
Noul combinat de pe Oder

In apropiere de orășelul Schwedt, din R. D. Germană, unde numai cu un an și jumătate în urmă se întindea o pădure deasă, acum se ridică un mare combinat de hîrtie. La 2 ianuarie 1961, urmează să fie pusă în funcțiune prima mașină de fabricat carton. In această fabrică va domni cea mai modernă tehnică, automatizarea ducînd la o productivitate de 300 la sută, cu mult mai mare decît în celelalte fabrici de hîrtie existente în R. D. Germană.

Realizînd o producție de aproximativ 700 tone pe zi, combinatul de la Schwedt, așezat pe un canal al Oderului, va acoperi un sfert din producția totală de hîrtie a Republicii Democrate Germane.

Ce interesante sînt întîlnirile cu scriitorii, cu creatorii atîtor personaje îndrăgite de micii cititori. Copiii albanezi se bucură de toată atenția scriitorilor, care vin adesea în mijlocul lor. În foto: scriitorul albanez Zihni Sako cu un grup de pionieri din Tirana

Anul acesta a fost dat în folosință marele pod de cale ferată de la Cenciou, peste fluviul Huanha. Podul, pe care-l vedeți în fotografie este cel mai lung pod de cale ferată din China, avînd o lungime de aproape 3 km!

RADIO GLOB

New York

La 9 decembrie, în Comitetul pentru problemele sociale, culturale și umanitare al O.N.U., a început discutarea punctului de pe ordinea de zi propus de delegația Republicii Populare Romine „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și ințelegerii între popoare"

Stalingrad

Zilele trecute a fost dată în exploatare ultima turbină — cea de a 21-a — a hidrocentralei de la Stalingrad, de pe Volga, hidrocentrala începînd astfel să funcționeze cu întreaga sa capacitate de 2.415.000 kW.

Hidrocentrala de la Stalingrad, cea mai puternică din lume, va procura anul acesta 14 miliarde kWh energie electrică — de opt ori mai mult decît produceau toate centralele electrice din Rusia din 1913, și cu 1,5 ori mai mult decît cea de la Grand Coulce, cea mai mare din S.U.A.

Washington

După cum anunță Agenția United Press, la 8 decembrie au declarat grevă docherii din porturile americane Savannah, Georgia, Charleston, Carolina de Sud și Wilmigton. Greva a paralizat o bună parte din transporturile maritime.

Atena

Expoziția de artă plastică contemporană romînă deschisă la începutul lunei decembrie la Atena continuă să se bucure de o deosebită atenție din partea publicului vizitator din Atena, precum și din partea criticilor de artă.

Cartea de aur a expoziției se îmbogățește pe fiece zi cu numeroase aprecieri, felicitări și cuvinte de laudă aduse creatorilor noștri de artă plastică.

Expoziția va rămîne deschisă la Atena pînă la 30 decembrie.

POAME OTRĂVITE

Statistica morții ● Bluze negre ● 30.000 de vagabonzi ● Pisica cu nouă cozi ● Armata din umbră

Asemenea unui copac monstruos, prin crengile căruia, în loc de sevă hrănitoare, se scurge neîncetat un venin verde și greu, ucigașa mașină de hîrtie și peliculă, care se ocupă de „educația" tinerei generații din occident își întinde tot mai mult tentaculele otrăvite, făcînd tot mai multe victime. În Anglia, în Suedia sau în Australia, copiii se nasc la fel ca pretutindeni: cu ochii limpezi, mirați, dornici să cuprindă și să învețe frumusețile vieții. Dar abia deprind primii pași, primele slove, abia cunosc gingășia florilor și a cîntecului, că nemiloasa mașină îi ia în primire, amorțindu-le creierul, înghețîndu-le în inimă mugurii dragostei de viață.

Privită de departe, mașina aceasta pare foarte nevinovată. Ea împrumută, după caz, nume obișnuite, familiare: revistă, carte, film, radio, televiziune... Dar de sub panglicuțele colorate cu care se împodobește, străbat imagini de groază: mitraliere, explozii, schingiuiri, cadavre, jafuri... De pe ecranul cinematografului sau al televiziunii, din paginile oarbe ale cărții, șuieră același îndemn, aceeași poruncă: ucide! Iar autoritățile nu numai că închid ochii, dar își ocrotesc cu grijă taraba negustorilor de poame otrăvite. E ușor de ghicit pentru ce: cîrmuitorii apuseni au nevoie de soldați-roboți, de asasini cruzi, care la un simplu ordin, să dea foc omenirii...

Rezultatul? Rubricile „de senzație" ale ziarelor din occident abia pridídesc să relateze crimele și spargerile comise de minori, de tineri și de copii care n-au lepădat încă pantalonii scurți.

Nu de mult, la Londra, a avut loc un soi de conferință. Poate cea mai ciudată din cele care au fost pînă acum. Cea mai ciudată și mai tristă. O conferință la care au participat 900 de delegați din 85 de țări apusene și care a durat două săptămîni. Delegații, în majoritate oameni ai legii, adică polițiști, directori de închisori, judecători și procurori aveau fiecare în față o hîrtie acoperită cu cifre. O statistică: statistica morții!...

O „călătorie" printre cifrele ei ar însemna mai mult decît o privire aruncată în iad. La New-York, de pildă — spun rapoartele delegaților — operează în prezent nenumărate bande, alcătuite din tineri și copii, din care cea mai faimoasă este aceea a „bluzelor negre". În total sînt 150 de bande, cu un efectiv de 7.500 de membri. O mică armată. O armată care pîndește din umbră viața și avutul trecătorilor. Și cifrele spun mai departe: în S.U.A., anul trecut, s-au înregistrat 1.078 de crime comise de minori. Grecia, deși e țară mică, deține și ea un trist record: din 86.000 de crime făptuite în 1959, două treimi au fost săvîrșite de adolescenți. În Germania Occidentală, atrași de mirajul „aventurii", 30.000 copii și tineri au fugit de acasă în vara acestui an. 30.000 de vagabonzi care hoinăresc pe drumuri murdari, flămînzi, sălbăticiți...

Și cifrele acestea dureroase cresc neîncetat. Autoritățile din Occident nu știu sau mai bine-zis nu vor să facă nimic pentru a le stăvili. Iar copiii aceștia rămîn mai departe candidați la casa de corecție, la pușcărie, sau la scaunul electric. Din cînd în cînd, cîte cineva propune o soluție „ingenioasă", așa cum, de pildă, în Anglia o persoană sus pusă a cerut reintroducerea pedepsei cu biciul, vestita „pisică cu nouă cozi", cum era cunoscută în lumea ocnașilor.

Nimeni însă „nu se gîndește" la soluția cea mai simplă: interzicerea cărților si filmelor care îndeamnă la omor. Și nu se gîndește, fiindcă guvernanții din apus au nevoie de soldați-roboți care, la un simplu ordin, să ucidă și să prade popoarele care luptă pentru libertate, soldați-roboți care trimiși să ucidă în colonii, să „pacifice" popoarele acestor colonii, să ucidă fără milă.

VASILE MANUCEANU

ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ

Invățămîntul politehnic

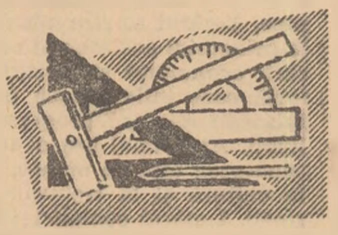
Elevele din clasa a V-a A. Școala medie mixtă nr. 3 „Ion Neculce" din București, lucrează în atelierul de țesut covoare al școlii.

Prin trecerea la orînduirea socialistă, țara noastră cunoaște un avînt nemaiîntîlnit în toate domeniile. Se construiesc combinate uriașe, agricultura se mecanizează, noi surse de energie sînt puse în slujba omului.

Toate aceste transformări adînci cer pentru înfăptuirea lor și oameni noi. Avîntul industrial cere ca peste tot, în uzine, în mine, pe ogoare, să lucreze oameni cu o pregătire multilaterală, cu solide cunoștințe teoretice și tehnice. Aceasta înseamnă că, încă din școală, elevul trebuie să-și însușească o serie de noțiuni legate de procesul de producție și totodată, anumite deprinderi de muncă.

De aceea avem astăzi, în țara noastră, un învățămînt politehnic, adică un învățămînt care asigură pregătirea multilaterală a elevului.

In același timp se realizează o legătură mai strînsă a învățăturii cu viața, cu munca productivă. In ateliere și pe loturile școlare, în uzinele în care elevii mai mari fac practică, ei își însușesc anumite deprinderi de bază cerute de diferite profesiuni. Bineînțeles, nu se poate trece direct la munca la strung sau freză, la conducerea automobilului, cum ar dori

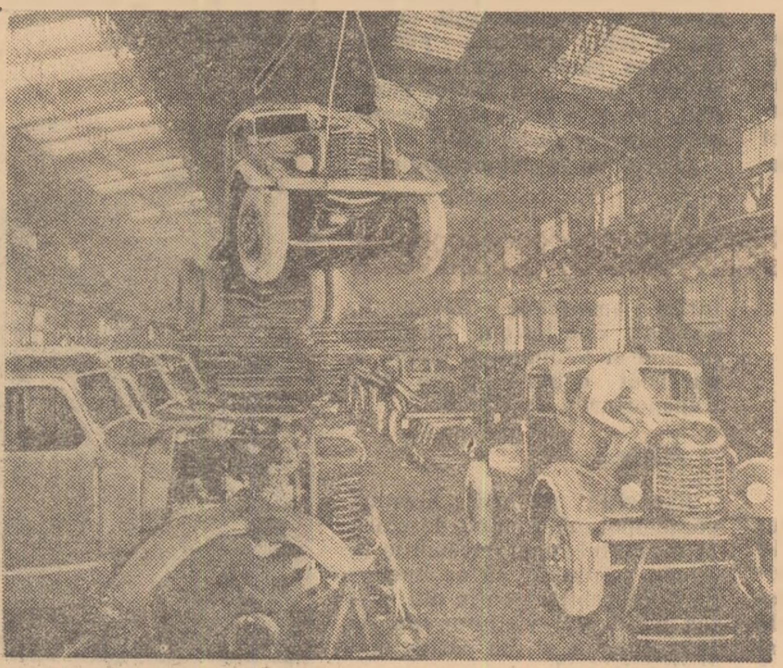

poate mulți dintre elevi. Nici elevul din clasa I-a nu începe cu algebra învățarea matematicii. Elevii învață întîi să execute diferite operațiuni ca: tăierea cu fierăstrăul, rîndeluirea, pilirea, pentru ca mai tîrziu să poată trece la cunoștințe și deprinderi practice mai complicate. Dar chiar din primele clase, cîte obiecte frumoase și folositoare nu fac ei: scăunele, echere, ștergătoare, rigle, obiecte de tîmplărie, cuțitașe, clești etc. obiecte de lăcătușărie. In unele școli s-au înființat chiar ateliere de țesut covoare, unde fetele lucrează cu drag. Pe lîngă faptul că pe această cale ele învață să lucreze și produc obiecte folositoare, în același timp ele își dezvoltă și gustul artistic.

Sub îndrumarea înțeleaptă, plină de dragoste a partidului, școlile au fost dotate cu materialul didactic necesar, atelierele școlare au fost înzestrate cu utilaj de dimensiuni reduse, special pentru copii, pentru ca ei să-și poată însuși deprinderile necesare în modul cel mai potrivit.

Invățămîntul politehnic asigură o dezvoltare armonioasă a organismului și a minții, căci îmbină în chip fericit munca fizică și munca intelectuală. El contribuie la dezvoltarea dragostei față de muncă a elevilor, le dezvoltă perseverența și voința, îi învață să înțeleagă adînca bucurie pe care o procură înfăptuirea prin propriile puteri și propria pricepere a unor lucruri folositoare.

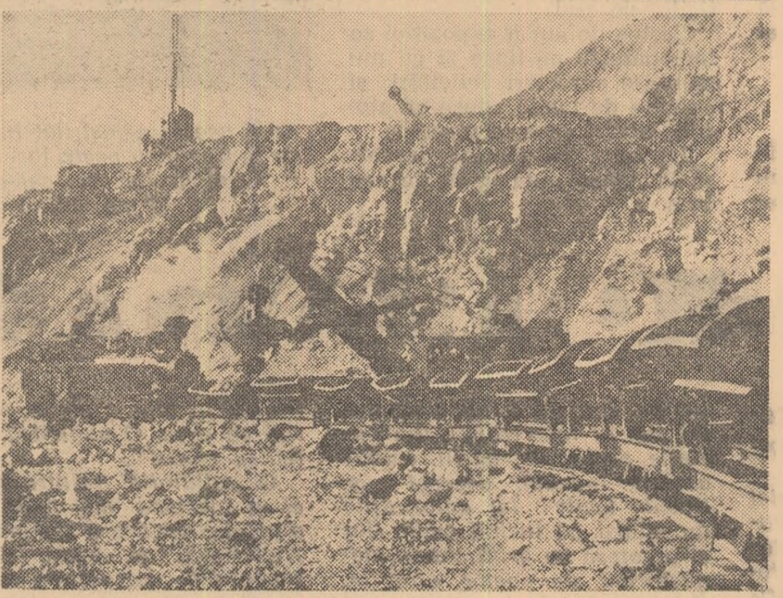
EUGEN BANU

Uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin au luat o mare dezvoltare în anii regimului democrat popular. Mii de autocamioane ies anual pe poarta uzinelor, luînd drumul șantierelor și întreprinderilor.

Fotografia redă un aspect din marea hală de montaj a uzinelor.

*

Astăzi, procesul de producție la minele de minereu de fier din Teliuc, vechi de peste două veacuri și jumătate, este în mare parte mecanizat. La suprafață, minereul este încărcat cu ajutorul unor excavatoare puternice direct în vagoneți.

*

Uzinele de utilaj petrolifer „1 Mai" din Ploești, nu au nici măcar un deceniu și jumătate de existență. Totuși, produsele lor sînt apreciate nu numai în țară, ci și peste hotare.

In fotografie, puteți vedea una dintre modernele instalații de foraj pînă la 3.200 metri, tip 4—L.D., montate la sol. Folosind motoarele proprii, turla grea de 200 tone poate fi ridicată în mai puțin de două minute.

In condițiile actuale, MAIMUȚA POATE EVOLUA în om?

Acum nouă decenii, savantul Charles Darwin a demonstrat originea animală a omului. El a susținut că strămoșul omului a fost o specie superioară de maimuțe, care a evoluat pînă la forma de om. Intr-adevăr, cercetările ulterioare au dus la descoperirea resturilor unor maimuțe străvechi și a mai multor schelete de ființe umane inferioare, din ce în ce mai apropiate de înfățișarea omului actual (deci din ce în ce mai depărtate de forma de maimuță). Cauza însăși a acestei transformări epocale ne-a indicat-o Friedrich Engels încă acum opt decenii. In cunoscuta sa lucrare „Rolul muncii în procesul de transformare a maimuței în om", Engels a arătat că procesul muncii — **confecționarea și folosirea uneltelor, începînd cu cele mai primitive bucăți de lemn sau de piatră întîlnite în natură** — a dus la transformarea maimuței (ființa biologică) în om (ființa socială).

★

Acest proces măreț de transformare a durat sute de mii de ani. Dar astăzi, în zilele noastre, mai poate fi el repetat? Trebuie arătat că sînt cel puțin două cauze principale care fac imposibil procesul de umanizare a maimuțelor superioare actuale:

1. In primul rînd pentru că **lipsește veriga de început, strămoșul omului.** Acesta era reprezentat printr-o maimuță superioară celor actuale, care a avut însușirile necesare pentru a evolua pe de o parte spre o ființă omenească, pe de alta, sub influența altor condiții, spre maimuțele actuale.

Intr-adevăr, s-a dovedit că în Asia, Africa și Europa au trăit cu cîteva milioane de ani în urmă unele maimuțe care aveau o structură a membrelor și a capului mai apropiată de aceea a omului. Aceasta le-a permis, de exemplu, să se deplaseze vertical (în două picioare) ceea ce nu se întîmplă cu maimuțele superioare actuale. De aceea a fost posibil ca driopitecul (maimuța de copaci) și cea mai evoluată, australopitecul (maimuța sudică) să se transforme, în cursul unei **lungi perioade de evoluție socială,** în procesul muncii, în ființa omenească. Acest fapt este imposibil maimuțelor actuale (urangutanul, gorila, cimpanzeul) lipsite de calitățile vechilor antropoide.

2. In al doilea rînd, transformarea maimuțelor actuale este imposibilă și din cauza **climei, vegetației, lumii animalelor etc.,** cu totul schimbate, **atît prin factorii naturali cît și prin existența activității omului** însuși, care a adus imense transformări planetei noastre. Să ne amintim pe de o parte de marea glaciație (înghețare) cuaternară, care a acoperit zeci de milioane de kilometri pătrați cu gheață și zăpadă, făcînd ca Europa și America de Nord, de exemplu, să aibă înfățișarea tundrelor polare, iar prin țara noastră să trăiască mamutul și renul. Acest singur exemplu arată condițiile cu totul deosebite, specifice, într-o fază de început, a acelui proces de evoluție.

Să ne gîndim, pe de altă parte, la activitatea omului care a redus enorm suprafețele pădurilor și stepelor de odinioară, unde viețuiesc plantele și animalele sălbatice, pentru a le transforma **în** ogoare, așezări omenești etc. Rezultă chiar numai din cele spuse aici că ființele nu pot urma o cale reversibilă, că **nu** ne putem întoarce **la acel strămoș al omului, dispărut pentru totdeauna, iar evoluția sa din perioada cuaternară, cu factorii naturali amintiți nu se mai poate repeta.** Iată în ce sens scria Darwin, cu aproape un secol în urmă: „omul își datorează existența unei lungi serii de strămoși. Dacă nu ar fi existat o singură verigă din acest lanț, omul ar fi fost cu totul altul decît este".

Prof. B. SCHNAPP
Director adjunct al Muzeului de Istorie Naturală „Gr. Antipa" din București

Ileana de vorbă cu cititorii

Bună ziua, dragi prieteni. E cam multă vreme de cînd n-am mai stat de vorbă cu voi, dar ca toți școlarii din patria noastră, în această perioadă am fost foarte ocupată cu învățătura, cu pregătirea tezelor. Acum, cînd am trecut din nou pe la redacție, am găsit multe scrisori. Cele mai multe vorbesc despre problema principală care ne preocupă pe toți: învățătura. Le-am citit pe toate cu atenție. Voiam să aflu cît mai multe din experiența pionierilor din alte detașamente, metodele folosite pentru a-și însuși cît mai bine cunoștințele. Dar din scrisorile citite am văzut că mai sînt încă unii pionieri care nu se străduiesc să obțină note bune de la început. Probabil că ei presupun că trimestrul I este un trimestru de „acomodare" și că mai au destul timp să se îndrepte. Printre aceștia se numără și Cleopatra Ababei, Elena Ivan, Smaranda Marin, Paul Ștefan de la Școala de 7 ani nr. 1 din Iași și pionierii Radu Mîndrescu, Traian Ilisei, Nestoride Pantelimon, Liviu Geamănu, Luca Miron, Vasile Munteanu și alții din clasa a V-a B de la Școala medie nr. 1 din Suceava. Aceștia nu numai că nu învață, dar își deranjează colegii la lecții, sînt neatenți la ore, vorbesc urît cu colegii lor.

Mulți dintre voi, dragi prieteni, cereți redacției sfaturi în legătură cu măsurile pe care trebuie să le luați pentru a vă însuși temeinic lecțiile. Răsfoind scrisorile de la prieteni, am găsit multe metode bune, care cred că v-ar interesa și pe voi. Iată cîteva:

Mulți pionieri, pentru a-și însuși mai bine cunoștințele de geografie, au înființat un cerc; așa au procedat pionierii clasei a VII-a, de la Școala nr. 120 din Capitală. La una dintre adunările cercului, pionierii au făcut o călătorie imaginară prin munții Făgăraș. Harta și o planșă mare, cu vederi, i-a ajutat să cunoască frumusețile acestor munți ai patriei noastre. Un mijloc foarte bun de însușire a cunoștințelor de geografie îl au și pionierii Școlii medii nr. 1 din Craiova, care nu de mult au organizat un concurs „Drumeții veseli" pe teme de geografie. Ce ziceți? Sinteți, desigur, de acord că în asemenea adunări se pot învăța multe lucruri interesante, nu?

Sînt însă unii pionieri cărora încă de la începutul anului li s-a părut grea o materie sau alta și nici acum nu depun eforturi pentru însușirea cunoștințelor la această materie. Pentru aceștia aș vrea să dau cuvîntul pionierului Radu Diaconescu, din clasa a VII-a, Școala de 7 ani „23 August", din Slatina: „La începutul anului materia care ni se părea cea mai grea era chimia. Mi-am dat seama însă că numai învățînd cu răbdare și perseverență poți înțelege rostul formulelor. Acum, pot spune că am îndrăgit această materie, am ajuns să fac singur experiențe. Am acasă și un mic laborator..."

Sînt convinsă că sînt mulți pionieri cărora le-ar folosi metoda lui Radu, sau poate că unii ar putea învăța cum trebuie să se ajute între ei și din următorul exemplu: Unii elevi din clasa a V-a de la Școala de 7 ani din Vîlcele, regiunea Pitești, nu prea se împăcau cu declinarea substantivelor. Pionierii clasei a VI-a, le-au oferit cu plăcere ajutorul. Și de atunci lucrurile s-au îndreptat iar elevii din cele două clase sînt buni prieteni.

Și Dumitru Bahnaru și Gheorghe Timofeiciuc, de la Școala de 7 ani din Ivănești, raionul Vaslui și-au îndreptat notele de cînd în detașament sînt grupe de într-ajutorare.

Exemple de acest fel s-ar putea da foarte multe. Atît pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 1 din Iași, pionierilor clasei a V-a B de la Școala medie nr. 1 din Suceava precum și altora, desigur că le vor folosi aceste exemple bune.

Aștept de la voi, dragi prieteni, și alte scrisori.

ILEANA

Sugestii pentru...

Programul de activități în perioada vacanței de iarnă

Vacanța de iarnă se apropie. Chiar de pe acum trebuie să treceți la întocmirea programului de activități. Pregătirile pentru sărbătorirea zilei de 30 Decembrie, a 13-a aniversare a Republicii Populare Romîne, constituie un obiectiv principal. Invitați la adunările voastre pionierești dedicate Zilei Republicii activiști de partid și de stat, muncitori fruntași, colectiviști care să vă vorbească despre realizările regimului democrat popular din țara noastră, despre perspectivele mărețe deschise de cel de al III-lea Congres al partidului nostru. La sfîrșitul adunărilor, organizați serbări în care programul artistic să fie alcătuit din scenete, poezii și cîntece dedicate partidului nostru, republicii. De altfel, în programul de activități în perioada vacanței de iarnă serbările vor constitui un obiectiv important. Pionierii de la sate vor da spectacole pe scena căminului cultural, cei de la oraș la casele de cultură, la cluburile muncitorești din fabrici și uzine. Se știe că serbarea pomului de iarnă este așteptată cu nerăbdare de copii. De aceea, colectivul de conducere al unității trebuie s-o pregătească din timp. Moș Gerilă vrea să asculte poezii, cîntece și o scenetă frumos prezentată. De asemenea, e bine să se organizeze confecționarea de ghirlande, coșulețe, jucării. În jurul pomului de iarnă se poate organiza un carnaval pionieresc. Costumația cît mai atractivă, surprizele, poșta carnavalului, defilarea costumelor, asigură reușita lui. Cu prilejul Anului Nou, atît pionierii de la oraș cît și cei de la sat pot merge cu tradiționalul plugușor să le ureze muncitorilor și colectiviștilor fruntași, profesorilor, învățătorilor.

Excursiile, iată ce mai puteți prevede în programul de activități. Ele se pot organiza în împrejurimile locurilor natale, dar pot fi și excursii mai mari. Iar cînd le organizați, nu uitați să vă pregătiți pentru obținerea distincțiilor pionierești, de aceea vizitați întreprinderi, gospodării agricole colective și de stat, monumente și locuri istorice, muzee, expoziții. Folosiți, în timpul acestor excursii, orientarea cu busola, semnalizarea cu fanioane, alcătuiți schița drumului parcurs.

Nu uitați sportul. Treceți în programul vostru concursuri de săniuțe, de patinaj, de schi, de șah, de tenis de masă. În detașamente, organizați seri literare, seri de satiră și umor, seri ale cîntecului și dansului. Și cei mici, de la grădinița din apropiere, vă așteaptă; organizați pentru ei o serbare, povestiți-le basme, învățați-i cîntece și jocuri.

Pionierii de la sate, ca și cei de la oraș, mai pot organiza vizionarea în colectiv a unor filme, pot petrece împreună ore vesele în jurul aparatului de radio, precum și în tovărășia prietenilor dragi, cărțile.

E bine ca toate aceste activități să fie astfel organizate încît pionierii să poată să-și îndeplinească cu acest prilej unele condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești. O nouă sugestie, o nouă inițiativă pionierească și... să trecem la îndeplinirea lor. Vă dorim vacanță plăcută!

Să învățăm patinajul

I.

Patinajul este una din distracțiile preferate de foarte mulți dintre voi. Cei care cunosc tainele acestei discipline sportive abia așteaptă căderea primilor fulgi de nea, ca apoi să înceapă „asaltul" patinoarelor. Mai sînt însă mulți dintre voi care în această iarnă își vor prinde pentru prima dată patinele pe ghete și vor face cunoștință cu luciul argintiu al gheții.

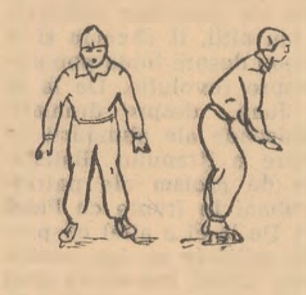

Fig. 1

Cei ce vor să învețe să patineze, vor trebui să înceapă antrenamentele încă de pe acum „pe uscat". Mai întîi fiecare trebuie să cunoască că legarea ghetei se face în așa fel încît degetele de la picioare să se poată mișca în voie. În partea de jos gheata se leagă mai strîns, iar în partea de sus mai lejer. Patinele trebuie bine fixate pe gheată.

Pînă la căderea zăpezii antrenamentele constau în alergări pe distanțe scurte, sărituri peste coardă, sărituri în lungime și înălțime, mers pe bîrnă, gimnastică liberă și la diferite aparate și mersul cu patinele pe uscat. Acest antrenament pentru formarea echilibrului pe patine se poate face și în cameră (aveți însă grijă ca lamele patinelor să fie acoperite cu o husă din postav, altfel veți zgîria parchetul și mămica vă va certa). După ce începătorii s-au familiarizat cu patinele și modul lor de fixare se va trece la mersul pe zăpada bătătorită iar apoi pe gheață. Pentru reușita învățării, începătorii vor trebui să se obișnuiască cu poziția patinatorului: picioarele ușor îndoite, iar trunchiul aplecat mult înainte pentru a evita căderile pe spate (fig. 1) Patinajul se învață mai ușor cînd patinele sînt bine ascuțite. Desigur, contactul cu gheața va pricinui multe căzături. Așa este însă orice început. Pentru a te obișnui să-ți ții echilibrul te poți folosi de un scaun sau sprijinindu-te de un patinator cu experiență.

Fig. 2

Pentru învățarea alunecării se vor executa din alergare, 3—4 pași, după care aducînd patinele paralele se execută alunecarea. Acest exercițiu trebuie repetat pînă se execută cu ușurință, fără prea mare încordare a mușchilor. După învățarea acestui fel de alunecare se va trece la alunecarea prin împingeri alternative cu piciorul drept și stîng. Avînd picioarele puțin îndoite, se împinge cu muchia interioară a patinei, ducînd înainte și puțin lateral celălalt picior (fig. 2). În acelaș timp greutatea corpului se trece pe piciorul care se află în față (fig. 3).

Fig. 3

În continuare se va trece la împingeri alternative și neîntrerupte pe piciorul drept și stîng care trebuie executate cu ușurință. Brațele se mișcă pe lîngă corp dinainte înapoi și puțin lateral.

FLORIN GAMULEA
președintele colegiului central de antrenori de patinaj viteză și artistic

Plugușor

Flăcăiașii mei voinici
Ia opriți-vă aici,
Opriți mîndrele tractoare
Colea, sub fereastra mare,
Cu lumină albă-n grindă
Și colaci lîngă oglindă ;
Pîinea-i rumenă pe masă
Că-i din făină aleasă
Și din grîul mare-n spic
Greu în boabă și voinic ;
Grîu din lanuri gălbioare
Din lanuri fără răzoare !
De pe deal și de pe văi,
Dați un chiot măi, flăcăi !

Ei, dar pionierii harnici
Și-n frumoase fapte darnici.
Pe răbojul lor bogat,
Cîte nu au încrustat ?
Cîte visuri împlinite
Scrise-n file aurite ! . . .
Vîntul necheza hai-hui
Colo-n dealul gol și sui,
Dar luarăm cu asalt
Botul celui deal înalt ;
Steagul — roșul macului —
L-am înfipt în vîrful lui
Și-n jur... ce mai răsărea
Pădurea, ca peria !...
De pe deal și de pe văi
Inc-un chiot măi, flăcăi !

Fetele, sprințarele,
Cu fața ca soarele,
Oare nu le-ați întîlnit
Peste cîmpul înflorit,
Tolbele umplînd în zori
Cu înrourate flori ?
Cu băieții, laolaltă,
Romaniță-au strîns și nalbă,
Și parfumul teilor
Din umbra aleilor.
De pe deal și de pe văi
Chiuiți cu toții, măi !

Am urcat sub culmi cărunte
Pe cărări subțiri de munte.
Lîng-o stîncă ferecată,
Ne-a primit floarea de piatră,
Bulgăraș de minereu
Ca să-l ducem la muzeu ;
Șugubeață, o șopîrlă,
Ne-a lăsat cu coada-n mînă,
Tocmai cînd o invitam
Să bea spirt dintr-un borcan,
Și s-a dus în lumea mare
Fără coadă la spinare !
De pe deal și de pe văi,
Dați un chiot măi, flăcăi !

La tulpina brazilor
Din zarea Carpaților,
Seara blîndă de s-a-ntins,
Foc de tabără-am aprins ;
Nevăzutul nopții faur
Frunza poleia cu aur,
Și noi ne-mbiam la sfat
Cu veleatul celălalt :
Pe sub cețurile lunii
Oști treceau, treceau
străbunii,
Dușmanii loveam cu sete
Și urcam pe parapete !
Lîngă flăcărui strînși roată
Slăveam patria bogată,
Marile hidrocentrale,
Rodul holdelor din vale,
Sondele, înaltele,
Țara cu palatele !
De pe deal și de pe văi
Șapte chiote, flăcăi !

Multe sînt de spus, dar gerul
Își cam scapără oțelul
Și avem mult de umblat
De umblat și de urat ;
Vă lăsăm dară cu bine
Mîndre gazde gospodine
Cu copii frumoși în casă
Și colacii calzi pe masă,
Și la anul cînd venim
Mai voinici să vă găsim,
Iar năstrușnicii școlari
Să ia note și mai mari ;
Pietrelor și mingii, pradă,
Nici un geam să nu mai cadă,
Iar colțosului piron
Nici un crac de pantalon.
Numai „zece"-n cataloage
Grîu răsară și-n pîrloage,
Să rodească lan de lan !
La anul și la mulți ani !

AL. DINU IFRIM

Prietenul lui Cayetano

Juan Jimenez se grăbea. Ca totdeauna, duminica, la ora aceasta, cînd stăpînii se culcau, adăpostindu-se de arșița amiezii, Juan fugea la locul știut de el, unde privea cu atenție exercițiile milițienilor. Acolo l-a cunoscut pe Ruiz, muncitorul de la Firestone, care i-a promis că într-o bună zi îi va arăta și lui cum se desfășoară un exercițiu cu arme. Dar nu numai cu gîndul la promisiunea aceasta mergea el. Împreună cu alți copii, cam de-o vîrstă cu el, ajuta femeile care aduceau răcoritoare și gustări pentru milițieni. . Cîtă bucurie le făcea lor, să poată împrospăta forțele milițienilor cu o gustare sau cu un pahar de băutură răcoritoare. El, Juan, fiindcă nu lipsea în nici o duminică de la aceste treburi, devenise cunoscut tuturor. În pauzele de pregătire militară, Ruiz, sau alții, îl chemau și îi povesteau despre lupta poporului, despre revoluție. De la ei aflase Juan despre dramaticele episoade ale alungării de la putere a tiranului Batista, faptele de eroism ale patrioților cubani în frunte cu Fidel Castro. De la ei a aflat că pregătirile militare se fac pentru apărarea Cubei împotriva unei eventuale invazii a trupelor de mercenari aflați în solda americanilor. Acum înțelegea mai bine lozinca revoluționarilor pe care o auzea rostită pretutindeni și o întîlnea scrisă la fiecare pas : *Venceremos ! (Vom învinge !)* Aceasta era și dorința lui : revoluția să triumfe, să aibă și el, copilul sărac Juan Jimenez, un trai mai omenesc.

Așadar, în acea duminică, Juan, grăbit cum era să ajungă acolo, se repezi să-și ia pălăria de paie cu borurile largi, și cămașa. Cînd trecu de pragul colibei care-i servea drept adăpost, observă pe jos, lîngă intrare, un pachet mărișor învelit cu grijă în hîrtie și legat cu sfoară. Cu oarecare trudă, descifră numele lui scris pe pachet cu creion roșu. Nerăbdător și bucuros (Juan nu mai primise niciodată pachete !) trase cu putere de sfoară. Dar n-apucă să mai desfacă hîrtia căci o bubuitură puternică cutremură văzduhul. O explozie...

★

— Ce s-a întîmplat ? se întrebau toți cei care se adunaseră între timp în jurul unui băiețaș, Cayetano, prietenul lui Juan. Ce s-a întîmplat ?

Cu ochii plini de lacrimi, acesta povesti : „Eram în bucătărie și spălam vasele. Prin fereastră l-am văzut pe Juan fugind spre colibă. L-am zărit apoi cu un pachet în mînă. Curios să știu ce avea, am lăsat vasele și am vrut să ies, dar în aceeași clipă am auzit bubuitura. Asta-i tot. Cînd am ieșit, un nor de praf acoperea curtea, iar Juan...

Hohote de plîns zguduiau din nou umerii băiatului.

— Cînd s-a împrăștiat fumul și praful, am zărit trupul lui într-un colț al curții. Am fugit acolo... Credeam că trăiește...

Fostul latifundiar, stăpînul celor doi băieți, părea, de asemenea, speriat de cele întîmplate și-l căina pe Juan. „Bietul băiat, striga el. — ca și cum s-ar fi temut că nu-l aude nimeni — cine l-a omorît ? Ce băiat bun era..." Rostise aceste fraze cu un glas mieros, din care nu răzbătea nici pe departe durerea.

Milițienii sosiți acolo se străduiau să dea de firul celor întîmplate. Pînă la urmă, îl chemară pe Cayetano să le povestească despre prietenul lui.

— Am plecat amîndoi din Las Villas. De-acolo sîntem noi, din Las Villas. Am ajuns aici la Estrella, începu Cayetano. Trebuia să muncim ca să-i ajutăm și pe-ai noștri. Ne-am oprit aici la Estrella fiindcă am găsit de lucru amîndoi în același loc. Cînd terminam treaba, plecam la plimbare și Juan îmi povestea tot felul de lucruri despre Fidel Castro, despre revoluție... Juan iubea cu adevărat revoluția noastră și, dacă ar fi fost primit, s-ar fi înscris degrabă în miliție...

— Dar Martinez, stăpînul vostru, știa ce gîndea Juan despre revoluție ? întrebă un milițian.

— Da. Intr-o zi, Juan l-a întrebat pe stăpîn ce trebuie să facă pentru ca să poată intra în miliție. Stăpînul s-a supărat atunci foc și i-a tras chiar o palmă. „Ce, te faci și tu bandit ?" i-a spus. Juan a înțeles atunci că stăpînului nu-i erau pe plac revoluționarii. Totuși, Juan nu s-a dat bătut. Cu ajutorul lui Ruiz, a făcut cerere să fie primit în armată. Aștepta acum răspunsul, și se temea că nu va fi primit — avea doar 13 ani...

Povestirea lui Cayetano îi lămuri întrucîtva pe milițieni.

Stăpînul celor doi băieți, senor Martinez și soția lui, discutau aprins cu vecinii nenorocirea întîmplată, dar cu coada ochiului urmăreau grupul milițienilor. Cînd aceștia se depărtară de Cayetano, senor Martinez avu o ușoară tresărire. Ii văzu căutînd cu atenție printre dărîmăturile și cioburile împrăștiate de explozie prin curte.

— Tovarăși, strigă, cu o voce din care străbătea indignarea, unul dintre milițieni, un flăcău vînjos cu o barbă scurtă, neagră, îmbrăcat în uniforma kaki a armatei populare. Iată ce-am găsit...

Toată lumea se strînse în jurul lui. Ultimii care se apropiară fură senor Martinez și soția. Cu statura lui înaltă, Martinez putea să vadă peste capetele tuturor ceea ce arăta milițianul.

— Ce-ați găsit acolo ? strigă el, încercînd să-și ascundă teama.

— Poate că dumneata știi mai bine decît noi, îi întoarse milițianul întrebarea. Cum de se găsesc explozivi în casa dumitale și încă în odăița lui Juan ?

— Știu și eu ? răspunse Martinez mai puțin sigur de sine. Imediat însă o idee îl străfulgeră și din nou se auzi glasul lui tunător : „Oameni buni, știam că Juan voia să intre în miliție. Dacă a intrat, e clar că a căpătat arme de acolo..."

Martinez nu primi nici un răspuns. O tăcere grea, apăsătoare, stărui cîteva clipe. În aceeași seară, comisia de anchetă a cartierului Gervasio analiza faptele legate de uciderea lui Juan Jimenez. Venise acolo și Ruiz. Aflase nenorocirea și cunoscîndu-l pe băiat, voia să ajute la cercetări. Oamenii aceștia aveau să facă dreptate în numele vieții jertfite a micului Juan.

Și, într-adevăr, lucrurile fură lămurite în aceiași noapte. După o cercetare minuțioasă, în casa lui senor Martinez, milițienii descoperiră cîteva arme și pachete cu explozibil. Nu le fu greu milițienilor să afle adevărul. De altfel, faptele grăiau de la sine : senor Martinez și soția lui, acești lachei ai lui Batista, căpătaseră arme ca și alți foști chiaburi și capitaliști pentru a teroriza și a organiza crime, care, credeau ei, ar întoarce din nou filele istoriei în favoarea lor. Strîns cu ușa de dovezile grăitoare ale actului său criminal, Martinez mărturisi că în complicitate cu soția a introdus pachetul în coliba băieților. „Il uram de moarte pe Juan — a mai adăugat scrîșnind din dinți Martinez. Știam unde se duce el duminica și știam că la prima ocazie, dacă ar fi aflat că sînt împotriva revoluției, m-ar fi denunțat. Vă iubea prea mult pe voi pentru ca să nu-l urăsc.."

Faptele legate de crima aceasta îngrozitoare erau relatate în ziua de 27 oct. a.c. de toate ziarele cubaneze. Ele au răscolit întreaga opinie publică din Cuba. Numele lui Juan, copil de 13 ani, va rămîne în paginile glorioasei istorii a revoluției din Cuba. El va aminti de viețile jertfite, pentru ca lozinca „Venceremos" să devină o realitate.

MIA IONESCU

Aici este patria mea

Aici m-a legănat copilăria
Și am sorbit dulceața primului strop
de soare
— surîsul mamei mele —
Iar ochii blînzi ai ei
— albastre stele —
Mi-au strecurat în suflet lumini.
Aici am ascultat ciripitul păsărilor
Și le-am învățat zborul spre-nălțimi.

Aici mi-am însemnat cu creta
Inălțimea mea, pe înălțimea ulucii.
Aici am ascultat sirenele muncii.

Mi-au crescut apoi năzuințele
Și mi-am răsfrînt în ele
Ca-n mii de oglinzi,
Primele izbînzi.

Aici am văzut cum cresc
Pe schele,
În negrele cărbunelui inele,
În bulgării din scoc,
In stelele pîraielor de foc,
Țîșnite din șipotele-naltelor furnale,
In apele ferecate
Ce-și strunesc pe firele întinse
Caii lor cu coamele ninse
— fulgere din hidrocentrale —
În holdele unite,
Și întinse,
Cît zările albastre,
Și visele și faptele noastre.

Aici am învățat să știu cine sînt,
Să lupt și să cînt.

Și mîndru,
Sub flamura roșie merg,
Spre zări comuniste, cu pași uriași,
In rînd cu poporul întreg.

Aici este patria mea !
In ea,
Aud cum bate inima pămîntului,
Ca inima mea.

M. CALIN

...ACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".